

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117217414
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:3117217414.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Andrey Gindlovej v právnej veci žalobcu TEMEX, spol. s r.o., so sídlom Erbenova 293/19, Vítkovice, 703 00 Ostrava, Česká republika, IČ: 427 67 873, zast. JUDr. Zuzana Veselská, advokátka, so sídlom Šoltésovej 1708/227, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 50 498 657 proti žalovanému NES Nová Dubnica s.r.o., so sídlom M. Gorkého 820/27, 018 51 Nová Dubnica, IČO: 50 581 881, zast. JUDr. Ing. Viera Kolačanská, advokátka, so sídlom Nám. Sv. Anny 7269/20A, 911 01 Trenčín, IČO: 42 274 338 o zaplatenie 88.008,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 37Cb/207/2017-765 zo dňa 1. júla 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp.zn. 37Cb/207/2017-765 zo dňa 1. júla 2022 p o t v r d z u j e .
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 88.008,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 07.10.2016 do zaplatenia do 3 dní od jeho právoplatnosti. V druhej výrokovej vete priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 88.008,79 Eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že obidve strany sporu podnikajú v nákupe a predaji rôznych technických komponentov určených pre priemyslovú automatizáciu od výrobcu spoločnosti Siemens, s.r.o. Žalobca, ktorý obchodoval so žalovaným, pre nákup tovaru za účelom jeho ďalšieho predaja poveril na túto činnosť svojho bývalého zamestnanca A. B.. Žalovaný na základe objednávok od žalobcu dodával tovar, ktorý žalobca prevzal, zaplatil a dodal ďalej svojim odberateľom. Za žalovaného vystupoval pri tejto obchodnej činnosti jeho bývalý zamestnanec C. D. E. na pozícii obchodného riaditeľa. Po niekoľkoročnej spolupráci v roku 2016 došlo aj na základe výpovede p. B. k zisteniu, že v niektorých prípadoch bol objednaný tovar, ktorý bol žalobcom uhradený, ale žalovanému nebol nikdy dodaný. Podľa žalobcu sa jednalo o fiktívne transakcie, na ktorých sa podieľal jeho bývalý zamestnanec p. B. po dohode s bývalým zamestnancom žalovaného C. E.. Tieto osoby mali participovať na vytváraní fiktívnych objednávok žalobcu, ktoré boli zadávané do jeho systému bez toho, aby žalobca tovar od žalovaného objednal. Po takomto zistení žalobca rozviazal s p. B. pracovný pomer a tiež žalovaný ukončil pomer s C. E.. Podľa svojich firemných interných pravidiel žalobca objednával tovar od svojho dodávateľa, t.j. od žalovaného, až po doručení písomnej objednávky zo strany zákazníka, t.j. odberateľa žalobcu. Na základe objednávky sa vytvorila v systéme žalobcu nová zákazka, do ktorej zamestnanec žalobcu navedie zákazníkom objednané položky, ceny, termín dodania a až po splnení týchto podmienok je možné objednať predmetný tovar u dodávateľa, v tomto prípade od žalovaného. Objednávka žalobcu voči jeho dodávateľovi musí byť schválená vedúcim skladu alebo

konateľom žalobcu a musí obsahovať špecifikáciu tovaru, vrátane jednotlivých položiek, kúpnej ceny, termínu dodania a musí byť potvrdená dodávateľom. Štandardným miestom dodania tovaru bol areál žalobcu, do ktorého dodávateľia tovar dodávali spolu s dodacím listom a faktúrou, na ktorej bolo uvedené číslo objednávky žalobcu. Po kontrole tovaru zamestnancami žalobcu a jeho fyzického naskladnenia je do obchodnej a účtovnej evidencie žalobcu navedený dodací list a faktúra dodávateľa, ktorú schvaľuje a overuje vedúci skladu a vedúci zákazky, ktorým v prípade obchodu so žalovaným bol p. B. ako jeho obchodný zástupca. Následne takto doručený tovar žalobca expeduje prostredníctvom dopravnej spoločnosti svojim odberateľom s dodacím listom.

3. Podľa žalobcu v priebehu rokov 2015 a 2016 na základe konania bývalého zamestnanca žalobcu p. B. a bývalého zamestnanca žalovaného p. E. boli zistené štyri fiktívne dodávky tovarov spočívajúce v tom, že boli vystavené fiktívne faktúry a dodacie listy na tovar, ktorý mal byť žalovaným ako dodávateľom dodaný žalobcovi, avšak k reálnemu dodaniu tovaru podľa týchto dokladov nikdy nedošlo, pričom žalobca uhradil žalovanému za tieto štyri fiktívne obchody žalovanú sumu 88.008,79 Eur. Vystavením fiktívnych objednávok, potvrdených dodacích listov, príjemiek a výdajok tovaru, bol žalobca uvedený do omylu v otázke objednania a prevzatia tovaru a z uvedeného dôvodu faktúry č. 2015120942, č. 2015120943, č. 2016120044, č. 2016120070 boli uhradené žalovanému bezhotovostne dňa 06.04.2016. Podľa žalobcu tak na jeho úkor v prospech žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 88.008,79 Eur z dôvodu úhrady za tovar, ktorý žalobcovi doručený nebol. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy výzvou zo dňa 21.09.2016 a doplnenou dňa 06.01.2017. Z dôvodu procesnej istoty žalobca od kúpnych zmlúv v troch prípadoch odstúpil podaním zo dňa 12.10.2016. K jednotlivým štyrom obchodným prípadom žalobca v žalobe a v priebehu konania uviedol nasledovné.

4. K „obchodnému prípadu č. 1“ (faktúra č. 2015120942) žalobca uviedol, že jeho bývalý zamestnanec A. B. mal podľa dodacieho listu žalovaného č. 15093281 (správne malo byť 15093282) vystaveného dňa 11.12.2015 osobne prevziať v sídle žalovaného tovar od C. E., ktorý tento dodací list vyhotovil. Následne 18.12.2015 bola vystavená faktúra č. 2015120942 na sumu 4.376,82 Eur, ktorá bola žalovanému aj uhradená. Objednávka na tejto faktúre bola označená číslom 91BS153772, ktorá sa však podľa jej obsahu týka úplne iného tovaru ako vyúčtovaného v uvedenej faktúre a na dodacom liste č. 15093282. Táto objednávka bola ním vystavená ešte dňa 28.07.2015, na základe ktorej bol tovar v nej uvedený žalobcovi aj dodaný a uhradený žalovanému a žalobca tento prípad považoval za ukončený. Podľa žalobcu preto faktúra č. 2015120942 bola vystavená žalovaným bez existencie objednávky, v dôsledku čoho nedošlo medzi stranami sporu ani k uzavretiu kúpnej zmluvy a ani k dodaniu tovaru. Zdôrazňoval ďalšie okolnosti tohto prípadu, keď dávno po fiktívnom dodaní tovaru zo dňa 11.12.2015 A. B. založil v systéme žalobcu novú zákazku č. 11z16114 dňa 26.01.2016, následne 01.02.2016 formálne naviedol jednotlivé položky fiktívneho tovaru do skladového systému žalobcu a dňa 08.02.2016 vystavil falošný dodací list, ktorý mal preukazovať dodanie tohto tovaru od žalobcu pre jeho zákazníka spoločnosť EMS ELEKTRO s.r.o., IČ: 25 530 437, ktorá mala byť konečným odberateľom tohto tovaru. Uvedená spoločnosť však poprela objednanie ako aj dodanie tohto tovaru od žalobcu. Podľa žalobcu tento tovar od žalovaného mu nebol nikdy dodaný s tým, pretože podľa výpisov zariadenia GPS sa A. B. dňa 11.12.2015, kedy malo dôjsť k prevzatíu tovaru ním priamo u žalovaného na území Slovenskej republiky, s jeho prideleným motorovým vozidlom Audi A6, ŠPZ: 3T7 0001, nemohol nachádzať v Novej Dubnici v sídle žalovaného, pretože toto vozidlo bolo zaparkované v Ostrave v sídle žalobcu. Žalobca sa vyjadroval aj ohľadne pôvodu tovaru, ktorý mal byť dodaný žalovaným pre žalobcu podľa uvedených dokladov.

5. Vo vzťahu k „obchodnému prípadu č. 2“ žalobca uvádzal, že jeho bývalý zamestnanec A. B. v mene žalobcu vytvoril fiktívnu objednávku č. 91BS154446, na základe ktorej mal podľa dodacieho listu žalovaného č. 15093282 (správne malo byť 15093281) vystaveného dňa 11.12.2015 osobne prevziať objednaný tovar u žalovaného od C. E., ktorý dodací list vystavil. Žalovaný vystavil dňa 18.02.2015 na ťarchu žalobcu faktúru č. 2015120943 na sumu 8.466,30 Eur so špecifikáciou tovaru, ktorá bola žalovanému žalobcom aj uhradená. Na tejto faktúre sa nachádza objednávka žalobcu č. 91BS154446, ktorá je evidovaná v systéme žalobcu ako jeho objednávka, avšak jedná sa o prázdnu objednávku vystavenú dňa 09.09.2015 bez špecifikácie tovaru, ceny a termínu dodania. Na tejto objednávke zároveň absentuje súhlas a podpis oprávnenej osoby za žalobcu. Podľa žalobcu preto faktúra č. 2015120943 bola žalovaným vystavená bez existujúcej riadnej objednávky, čím nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy a následne ani k dodaniu tovaru. A. B., ako bývalý zamestnanec žalobcu tak ako v prvom obchodnom prípade, až dňa 26.01.2016, t.j. po dodaní tovaru zo dňa 11.12.2015, založil v systéme žalobcu novú zákazku č. 11z16114, dňa 08.02.2016 formálne naviedol jednotlivé položky fiktívneho tovaru do skladového systému žalobcu a dňa 09.03.2016 vystavil falošný dodací list, ktorý mal preukazovať dodanie tohto tovaru pre spoločnosť EMS ELEKTRO, s.r.o. ako konečnému odberateľovi tovaru, ktorá

však poprela objednanie, ako aj dodanie tohto tovaru. Podľa žalobcu k prevzatiu tohto tovaru žalobcom od žalovaného nikdy nedošlo, čo preukazuje samotný p. B., ale aj výpis zo zariadenia GPS, podľa ktorého p. B. dňa 11.12.2015, kedy mal prevziať tovar v sídle žalovaného na území Slovenskej republiky, sa nemohol s jemu prideleným motorovým vozidlom Audi A6, ŠPZ: XXX XXXX nachádzať v sídle žalovaného, pretože vozidlo bolo zaparkované v sídle žalobcu v Ostrave. Ďalej sa vyjadroval žalobca ohľadne pôvodu tovaru, ktorý mu mal byť podľa tejto faktúry dodaný.

6. K „obchodnému prípadu č. 3“ (faktúra č. 2016120044) žalobca uviedol, že jeho bývalý zamestnanec A. B. mal podľa dodacieho listu č. 16090002, vystaveného dňa 12.01.2016 osobne v sídle žalovaného odobrať tovar, na základe čoho žalovaný vystavil na farchu žalobcu faktúru č. 2016120044 zo dňa 21.01.2016 na sumu 67.035,17 Eur, v ktorej je špecifikovaný odobratý tovar a ktorá bola žalobcom žalovanému uhradená. Na faktúre bola uvedená objednávka č. 91BS160297, ktorá však podľa evidencie žalobcu je objednávkou voči spoločnosti KAMAT, s.r.o. zo dňa 29.10.2015, a to na úplne odlišný tovar. Faktúra č. 2016120044 bola teda bola tvrdenia žalobcu vystavená bez riadnej objednávky, čím nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi stranami sporu, ani k dodaniu tovaru uvedeného na tejto faktúre. Tovar mal byť žalobcovi dodaný dňa 12.01.2016, avšak A. B. dávno po objednaní tohto tovaru (objedávka datovaná zo dňa 29.10.2015) založil v systéme žalobcu novú zákazku č. 11z16118 a č. 11z16167 až dňa 28.01.2016, dňa 08.02.2016 formálne naviedol jednotlivé položky fiktívneho tovaru do skladového systému žalobcu a dňa 09.03.2016 vystavil falošný dodací list, ktorým mal byť tento tovar dodaný odberateľovi žalobcu spoločnosti EMS ELEKTRO, s.r.o. a spoločnosti PRESTAR, s.r.o., ktoré však popreli objednanie tohto tovaru a aj jeho dodanie. Podľa žalobcu p. B. predmetný tovar nemohol prevziať v sídle žalovaného a ani nebol nikdy žalobcovi dodaný, nakoľko tento tovar sa nikdy na sklade žalovaného nenachádzal a ani mu nebol dodaný. Tento tovar preto nemohol žalovaný ďalej žalobcovi prediť. Túto skutočnosť podľa žalobcu potvrdzuje samotný p. B., avšak vyplýva aj z výpisu zo zariadenia GPS, podľa ktorého sa A. B. dňa 12.01.2016, kedy mal prevziať tovar v sídle žalovaného na území Slovenskej republiky, nemohol s osobným motorovým vozidlom Audi A6, ŠPZ: 3T7 0001, ktoré mu bolo žalobcom pridelené, nachádzať v sídle žalovaného, pretože toto vozidlo bolo v tento deň zaparkované v sídle žalobcu v Ostrave. Ďalej sa žalobca zaoberal pôvodom tovaru uvedeného na faktúre č. 2016120044, pričom žalovaný mal nadobudnúť tovar od spoločnosti Mrasterna trade s.r.o., IČ: 041 26 742, ktorá však s komponentami spoločnosti Siemens s.r.o. neobchoduje. Táto spoločnosť mala predmetný tovar žalovanému dodať ako kompenzáciu za svoj predtým neuhradený záväzok vzniknutý v septembri 2015, kedy prevzala od žalovaného tovar, za ktorý nezaplatila. Podľa žalobcu spoločnosť Mrasterna trade s.r.o. mala predmetný tovar kúpiť od p. B. ako fyzickej osoby, nevystupujúcej v mene žalobcu s tým, že p. B. ho osobne dňa 14.12.2015 doviezol do sídla žalovaného, avšak v tento deň sa nemohol s motorovým vozidlom Audi A6, ŠPZ: XXX XXXX nachádzať v sídle žalovaného, pretože motorové vozidlo bolo podľa záznamu GPS zaparkované v sídle žalobcu v Ostrave. Podľa žalobcu účelom tejto transakcie bola kompenzácia osobných dlhov p. B. voči vlastníkovi spoločnosti Mrasterna trade s.r.o.

7. K „obchodnému prípadu č. 4“ týkajúci sa faktúry č. 2016120070 žalobca uviedol, že na základe objednávky č. 91BS132988 z roku 2013 A. B. v mene žalobcu opätovne objednal tovar, ktorý mal byť podľa dodacieho listu č. 16090234 zo dňa 27.01.2016 osobne prevzatý v sídle žalovaného A. B.. Žalovaný vystavil následne na farchu žalobcu faktúru č. 2016120070 na sumu 8.130,50 Eur, ktorá bola žalovanému žalobcom uhradená. Podľa žalobcu však p. B. predmetný tovar neprevzal a ani mu nebol v roku 2016 inak dodaný, keďže totožný tovar si žalobca od žalovaného prevzal ešte dňa 30.08.2013, na základe dodacieho listu č. 13092116 a rovnakej objednávky č. 91BS132988, pričom kúpna cena bola žalovanému za tento tovar uhradená podľa faktúry č. 2013120779 zo dňa 30.08.2013. Za takto dodaný tovar teda uhradil žalobca žalovanému cenu dvakrát. Na základe faktúry č. 2016120070 žalobca uhradil za jednotlivé položky rovnakú kúpnu cenu ako za úplne totožné položky tovaru, ktorý bol žalobcovi doručený ešte dňa 30.08.2013. Keďže cena komponentov od spoločnosti Siemens sa mení takmer každý týždeň, je až nemožné, aby sa kúpna cena rovnakých komponentov po uplynutí troch rokov nezmenila. Z týchto dôvodov predmetný tovar preto žalobcovi v roku 2016 doručený byť nemohol.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný namietal nárok žalobcu v celom rozsahu a žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný na základe objednávok žalobcu a podpísaním dodacích listov, vystavil faktúry za skutočne objednaný ako aj dodaný tovar, za ktorý žalobca zaplatil kúpnu cenu, pričom jeho množstvo, cenu ani iné okolnosti nenamietal. Žalovaný namietal tvrdenia žalobcu o fiktívnosti dodania predmetného tovaru, keďže žalobcom objednaný tovar žalovaný žalobcovi dodal a tento tovar zabezpečil od svojich dodávateľov, ktorým aj riadne zaplatil. Poukazoval na skutočnosť, že bývalý zamestnanec žalovaného A. B., ktorý bol pri svojej obchodnej činnosti žalobcom poverený na konkrétne úkony pri objednávaní a preberaní tovaru, vystavoval v mene žalobcu objednávky a tovar

za žalobcu aj prijímal. Takýto úkon žalobcu zaväzuje. Vo vzťahu k žalovanému sa preto nejednalo o žiaden excés a nedostatky v kontrolnej činnosti u žalobcu sa netýkajú žalovaného. Pokiaľ konaním bývalého zamestnanca žalobcu bola žalobcovi spôsobená škoda, jedná sa o pracovnoprávny vzťah medzi žalobcom a jeho zamestnancom a žalovanému nemohlo byť pri bežnom obchodnom styku zrejme, že objednávky od žalobcu majú byť fingované. V priebehu konania poukazoval aj na to, že bolo bežnou obchodnou zvyklosťou, aby sa vzťah medzi stranami sporu pri objednávaní a dodávaní tovaru neriadil len všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, ale objednanie a dodanie tovaru mohlo prebiehať aj na základe telefonických alebo ústnych objednávok medzi poverenými osobami na strane žalobcu a žalovaného.

9. Vo vzťahu k obchodnému prípadu č. 1 žalovaný potvrdil žalobcovu objednávku č. 91BS153772, a to potvrdením objednávky OD-15Ko2597 zo dňa 09.09.2015, ktorý tovar bol žalovaným objednaný dňa 12.10.2015 v spoločnosti TEKABEN s.r.o. s termínom dodania 15.11.2015 a ktorý bol žalovanému dodaný až dňa 11.12.2015. Materiál v sklade u žalovaného prevzal a zaviezol k zákazníkovi C. E.. Následne bol tento tovar dodacím listom č. 15093282 zo dňa 11.12.2015 dodaný žalobcovi, pričom dodací list je potvrdený zamestnancom žalobcu p. B. a razítkom žalobcu. Z poznámky na dodacom liste od skladníčky žalovaného vyplýva, že tovar bol prostredníctvom zamestnanca žalovaného doručený žalobcovi. Nie je preto zrejme, na základe čoho tvrdí žalobca, že tento tovar mal byť p. B. vyzdvihnutý u žalovaného osobne.

10. K obchodnému prípadu č. 2 žalovaný uviedol, že nemal odkiaľ vedieť, že objednávka žalobcu vystavená A. B. má byť fiktívna. Vzhľadom na dlhoročnú obchodnú spoluprácu prebiehalo objednávanie tovaru aj ústne – telefonicky. Žalovaný potvrdil objednávku žalobcu č. 91BS154446 potvrdením objednávky č. OD-15Ko2598 zo dňa 09.09.2015. Tento tovar žalovaný objednal dňa 12.10.2015 v spoločnosti TEKABEN, s.r.o., žalovanému bol od tejto spoločnosti dodaný dňa 11.12.2015. Z poznámky skladníčky žalovaného na dodacom liste od TEKABEN, s.r.o. vyplýva, že tovar prevzal a zaviezol priamo k zákazníkovi C. E.. Za takúto dodávku tovaru TEKABEN vyúčtoval žalovanému jeho cenu faktúrou č. FV20159005 zo dňa 01.12.2015, ktorú žalovaný uhradil dňa 05.01.2016. Na základe dodacieho listu 15093281 zo dňa 11.12.2015 dodal žalovaný žalobcovi tento tovar, pričom dodací list bol potvrdený podpisom zamestnanca žalobcu p. B. a razítkom žalobcu. Tovar bol následne žalovaným účtovaný na ľarchu žalobcu faktúrou č. 2015120943 na sumu 8.466,30 Eur, ktorú žalobca uhradil. Na základe poznámky skladníčky vyplýva, že tovar bol doručený žalobcovi a preto nie je zrejme, na základe čoho žalobca tvrdí, že jeho zamestnanec A. B. si mal tovar vyzdvihnúť u žalovaného.

11. K obchodnému prípadu č. 3 žalovaný uviedol, že dňa 02.09.2019 a 29.09.2015 prijal od spoločnosti Mrasterna trade s.r.o. objednávky, ktoré potvrdil pod číslom OD-15Ko2496 dňa 02.09.2015 a pod číslom OD-15Ko2831 dňa 29.09.2015. Tovar objednaný a potvrdený dňa 02.09.2015 žalovaný objednal u spoločnosti Siemens s.r.o. objednávkou zo dňa 02.09.2015. Tento tovar bol následne žalovanému dodaný a dvoma príjemkami zo dňa 04.09.2015 a 07.09.2015 naskladnený u žalovaného. Na základe dodacieho listu č. 15092214 zo dňa 09.09.2015 bol tovar vyskladnený spoločnosti Mrasterna trade s.r.o., ktorej bol vyúčtovaný faktúrou č. 2015120621. Tovar objednaný Mrasterna trade s.r.o. u žalovaného dňa 29.09.2015 objednal žalovaný u spoločnosti Siemens dňa 29.09.2015, ktorý mu bol dodaný dňa 07.10.2015 a toho istého dňa bol vyskladnený zo skladu žalovaného zákazníkovi Mrasterna trade s.r.o. a vyúčtovaný faktúrou č. 201520727. Z dôvodu meškania úhrady od spoločnosti Mrasterna trade s.r.o. bol navrhnutý vedúcim oddelenia žalovaného, že odoberú od tejto spoločnosti iný tovar a navzájom si vzájomné faktúry započítajú. Žalovaný tvrdil, že dňa 15.12.2015 obdržal od žalobcu objednávku č. 91BS16297, tento tovar objednal v spoločnosti Mrasterna trade s.r.o., ktorá ho žalovanému dodala, tento tovar bol prijatý žalovaným dňa 28.12.2015 príjemkou č. 15094113 na sklad žalovaného a dodacím listom č. 16090002 zo dňa 12.01.2016 vyskladnený v prospech žalobcu, pričom tento dodací list bol potvrdený zamestnancom žalobcu A. B. dňa 21.01.2016. Za dodanie tohto tovar vyúčtoval žalovaný na ľarchu žalobcu faktúru č. 2016120044 dňa 21.01.2016, ktorú žalobca žalovanému uhradil. Zároveň medzi žalovaným a Mrasterna trade s.r.o. došlo k vzájomnému započítaniu a rozdiel vo výške 202,86 Eur žalovaný uhradil spoločnosti Mrasterna trade s.r.o. dňa 12.01.2016. Žalovaný preto nemohol vedieť, že objednávka žalobcu pod č. 91BS160297 je u žalobcu vedená na iného odberateľa a iný tovar, keďže za žalobcu túto objednávku vystavil zamestnanec poverený pri výkone činnosti na tento úkon, ktorý zodpovedá bežnému obchodnému styku medzi stranami sporu, tovar od spoločnosti Mrasterna trade s.r.o. bol žalovanému doručený nie dňa 14.12.2015, ale až dňa 28.12.2015, žalovaný nevedel, že zamestnanec žalobcu p. B. má osobné dlhy voči vlastníkom spoločnosti Mrasterna trade s.r.o., pričom u žalovaného sa jedná o bežný obchodný prípad, ktorý sa skončil medzi ním a Mrasterna trade s.r.o. zápočtom s doplatením rozdielu od žalovaného v prospech Mrasterna trade s.r.o. Preto tvrdenie, že

zamestnanec p. B. používal za relevantné obdobie motorové vozidlo, ktoré bolo v rozhodnom čase v Ostrave, je irelevantné. Tento zamestnanec zrejme používal pri svojej činnosti aj iné motorové vozidlá.

12. Vo vzťahu k obchodnému prípadu č. 4 žalovaný uviedol, že sa u neho nachádza objednávka žalobcu od p. B. č. 91BS132988, v zmysle ktorej bola dodávka aj vykonaná. Tovar bol žalobcovi dodaný podľa dodacieho listu č. 19090243 zo dňa 27.01.2016, pričom na doklade o potvrdení prevzatia tovaru je podpísaný A. B. ako zamestnanec žalobcu. Na základe takéhoto potvrdeného prevzatia tovaru vystavil žalovaný na ľarchu žalobcu faktúru č. 2016120070 na sumu 8.130,50 Eur, ktorú žalobca riadne uhradil.

13. Žalobca k tvrdeniam žalovaného o poznámke skladníčky žalovaného vo vzťahu k obchodnému prípadu 1 a 2 o prevzatí tovaru C. E. a jeho odvozu priamo zákazníkovi poukázal na skutočnosť, že z dodacích listov predložených žalobcom, týkajúcich sa týchto dvoch obchodných prípadov, žiadna takáto poznámka nevyplýva. Tvrdenia o osobnom prevzatí tovaru pri obchodných prípadoch 1 a 2 p. B. v sídle žalovaného vyplýva z faktúr č. 2015120942, č. 2015120943, v ktorých sú uvedené dodacie podmienky tovaru – EXW Nová Dubnica, t.j. odber na rampe závodu, pričom v obidvoch dodacích listoch č. 15093281 a č. 15093282 je ako spôsob dopravy tovaru uvedený samotným žalovaným na prvej strane osobný odber a na druhej strane sa nachádza podpis p. B..

14. Vo vzťahu k obchodnému prípadu č. 3 žalobca v priebehu konania poukazoval na skutočnosť, že spoločnosť Mrasterna trade s.r.o. deklaruje dodanie tovaru žalovanému dňa 14.12.2015 podľa faktúry č. 150100004, avšak žalovaný tvrdí, že tovar prijal na sklad až dňa 28.12.2015 podľa príjemky č. 15094113. Z faktúry č. 2016001 a č. 2016003 pritom vyplýva, že spoločnosť Mrasterna trade s.r.o. mala tovar kúpiť od p. B. ako fyzickej osoby a že p. B. ho mal dňa 14.12.2015 doviesť do sídla žalovaného bez toho, aby tovar pred dodaním žalovanému fyzicky videl konateľ alebo iná osoba za Mrasterna trade s.r.o. Podľa faktúry č. 201620044 vystavenej žalovaným, je ako dátum uskutočnenia zdaniteľného plnenia uvedený deň 12.01.2016 a dodacie podmienky EXW Nová Dubnica, t.j. na rampe závodu žalovaného. V tento deň bol vystavený aj dodací list s vyznačením osobného odberu, podľa ktorého žalobca mal tovar prevziať až dňa 21.01.2016 prostredníctvom p. B.. Podľa dodacieho listu č. 16090002 mal byť tovar prevzatý v sídle žalovaného p. B. pri použití motorového vozidla Audi A6, ŠPZ: XXX XXXX uvedeným aj na dodacom liste, avšak z výpisu GPS predloženého žalobcom vyplýva, že ani dňa 12.01.2016 ani 21.01.2016 sa toto motorové vozidlo nenachádzalo v sídle žalovaného, pričom Fajkus pri svojej činnosti nevyužíval iné motorové vozidlá. Ak by mal p. B. použiť iné vozidlo, čo však žalobca popiera, potom je rozpor tohto údaju, keď na uvedenom dodacom liste je uvedené právo ŠPZ tohto vozidla. V e-maile zo dňa 19.07.2016 zamestnankyňa žalovaného C. F. G. žalobcovi uviedla, že tovar dodaný zo spoločnosti Mrasterna trade s.r.o. žalovanému pravdepodobne fyzicky nikdy nešiel od žalovaného k žalobcovi. Vo vzťahu k obchodnému prípadu č. 4 sa žalovaný nijakým spôsobom pri svojej procesnej obrane nevysporiadal s faktúrou č. 2013120779 zo dňa 30.08.2013, ktorá bola vystavená na totožný tovar ako účtovaný podľa faktúry č. 2016120070 zo dňa 28.01.2016 za totožnú kúpnu cenu, na základe dodacieho listu č. 19090243.

15. Žalobca v priebehu konania popieral obchodovanie medzi stranami sporu na základe ústnych objednávok, pričom by bolo neobvyklé, aby zamestnanec žalobcu osobne preberal tovar v sídle žalovaného. Poukazoval na to, že okrem obchodných prípadov 1 a 2 v decembri 2015 došlo k uzavretiu ďalších deviatich kúpnych zmlúv, na základe ktorých dodal žalovaný žalobcovi objednaný tovar. Každá objednávka bola vyhotovená v písomnej podobe so špecifikáciou predmetu tovaru, cenou, počtom kusov, termínom a miestom dodania. Každý tovar objednaný žalobcom u žalovaného bolo možné podriaďiť pod oficiálnu objednávku, ktorá bola digitálne podpísaná konateľom žalobcu alebo vedúcim zásobovania G. F.. V kompetencii p. B. nebolo právo podpisovať objednávky, bol v pozícii osoby, ktorá posielala žalovanému odkaz na už podpísanú objednávku v systéme žalobcu. Pre takéto potvrdenie objednávky bolo nevyhnutné, aby žalovaný klikol na predmetný odkaz a prihlásil sa do systému žalobcu a objednávku si stiahol a takýto postup bol dodržaný u všetkých obchodných prípadoch okrem tých, ktoré sú predmetom sporu. Žalobca namietal možnosť ústnych alebo telefonických objednávok, keď sortiment pre automatizáciu je zložitý a pre objednávku je nevyhnutné poznať katalógový kód výrobku, ktorý je komplikovaný a z praktického hľadiska je nemožné fakticky tovar objednávať ústne alebo telefonicky. Súčasťou každej objednávky žalobcu sú aj jeho všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli žalovanému známe. Miestom plnenia je výhradne sídlo žalobcu a každá zmena musí byť odsúhlasená zmluvnými stranami písomne. H. B. za žalobcu uvádzal pri sporných prípadoch neaktuálne čísla objednávky alebo číslo prázdnej objednávky (obchodný prípad 1 a 2). Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.10.2016 potvrdil, že p. B., ako aj C. E. vyvíjali činnosti smerujúce k spôsobeniu škody u svojich zamestnávateľov. Po tomto zistení žalovaný s C. E. okamžite skončil pracovný pomer. Dňa 20.07.2016 bol žalovaným žalobca informovaný o manku v sklade žalovaného, na základe čoho bol medzi žalovaným a C. E. spísaný notársky zápis, ktorý mal vyriešiť otázku vzniknutej škody žalovanému.

16. Žalovaný v priebehu konania trval na svojej obrane, že v predmetných štyroch sporoch bol tovar fakturovaný žalovaným žalobcovi aj dodaný, ktorý ho aj uhradil. V rámci bežnej obchodnej činnosti obchodné aktivity medzi stranami sporu od roku 1995 prebiehali medzi zástupcami žalobcu a žalovaného, pričom ako zamestnanec žalobcu p. B., tak aj žalovaného C. E., boli týmito činnosťami poverení svojimi zamestnávateľmi. Vykonávali pri tejto činnosti objednávanie tovaru, dodávky, riešenie obchodných transakcií a preto ich konanie svojich zamestnávateľov zaväzuje. Vo vzťahu k obchodným prípadom 1 a 2 uviedol, že podľa poznámky zamestnankyne žalovaného p. A. na dodacom liste v týchto dvoch prípadoch tovar prevzal a žalobcovi doručil C. E., pričom za žalobcu tovar prevzal jeho zamestnanec p. B.. Doručovanie tovaru neprebiehalo len prepravnými spoločnosťami, ale aj osobným odberom. Vo vzťahu k obchodnému prípadu 3 nemal vedomosť, že by zamestnanec žalobcu p. B. okrem vystupovania v mene žalobcu mal vystupovať aj vo vlastnom mene a s tovarom určeným pre žalobcu mal obchodovať vo svojom vlastnom mene. Namietal predložené výpisy z GPS, ktoré považoval za neurčité a nedôveryhodné. Žalovanému nemohlo byť pri obchodnom styku zrejmé, že objednávky žalobcu vystavené p. B. sú fingované. Nie je pravdivé tvrdenie, že v kompetencii p. B. nebolo podpisovať objednávky. Žalobcom prezentovaný systém objednávania v rozhodnom období nefungoval. Takýto systém funguje až od roku 2018. Podľa zaužívanej obchodnej praxe medzi stranami sporu žalovaný obdržal objednávku e-mailom, resp. telefonicky a po vybavení objednávky a dodávke tovaru bol tovar žalobcom uhradený. Pokiaľ žalobca namietal chýbajúcu vôľu na uzavretie kúpnych zmlúv, nakoľko C. E. a p. B. museli od počiatku vedieť, že ich kroky sú fiktívne a k dodaniu tovaru nedôjde, podľa žalovaného je potrebné sa vysporiadať s otázkou, či žalobca a žalovaný ako ich zamestnávatelia mohli vedieť o excese týchto osôb, ktorí konali v rámci svojich pracovných povinností a obvyklých obchodných zvyklostí. Takýmto konaním zamestnanca sú zamestnávatelia viazaní a v prípade náhrady škody sa jedná o pracovnoprávny vzťah.

17. Žalobca v konaní uviedol, že z úradného záznamu nachádzajúcim sa v priloženom trestnom spise č. KRPT-171255-16/TČ-2016-070781-2040 pri doplnení výpovede p. B. vyplýva, že tento nekonal v mene a zastúpení žalobcu, ale všetok tovar, ktorý mal byť dodaný od žalobcu, bol len fiktívny. Pokiaľ žalovaný odkazoval na rozsudok Okresného súdu v Ostrave č.k. 7T/22/2018-648, na základe ktorého bol A. B. odsúdený za úmyselný trestný čin podvodu, tento neobsahuje odôvodnenie a preto nie je zrejmé, z čoho sa pri jeho vydaní vychádzalo. Súd by preto nemal byť viazaný predmetným rozsudkom a navyše ide o rozsudok vydaný v ČR a preto je v predmetnom konaní potrebné nanovo zistiť skutkový stav a následne ho posúdiť. Škodu v tomto trestnom konaní si žalobca voči A. B. neuplatnil. K tovaru týkajúceho sa prípadu č. 4 poukázal žalobca na to, že tento sa u žalovaného v roku 2014 nenachádzal, v roku 2015 však áno. Tento tovar však nemohol byť v januári 2016 dodaný žalobcovi. Elektronické objednávky žalobcu priložené ako prílohy zo strany Daňového úradu do spisu preukazujú, že žalovaný musel pracovať s počítačovým a objednávkovým systémom žalobcu a jednotlivé objednávky v tomto systéme priamo rozkliknúť a preto nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že systém mal byť zavedený až neskôr a nebol mu známy.

18. Žalovaný v priebehu celého konania poukazoval na riadne objednanie tovaru oprávnenou osobou za žalobcu A. B., riadne objednanie tohto tovaru žalovaným od jeho dodávateľov a následné dodanie tovaru žalobcovi, ktorý ho prevzal a zaplatil. Zopakoval vzťah medzi žalobcom a jeho zamestnancom, ktorý mu mal spôsobiť škodu. Tvrdil, že na úkor žalobcu sa žalovaný neobohatil, pretože tovar riadne dodal a žalobca zaň zaplatil. Z rozsudku Okresného súdu v Ostrave č.k. 7T/22/2018-648 podľa žalovaného vyplýva, že A. B. ako zamestnanec žalobcu, vykonal tam popísané úkony, čím žalobcovi ako zamestnávateľovi spôsobil škodu, bol uznaný vinným a ide o náhradu škody medzi zamestnávateľom a zamestnancom, t.j. o pracovnoprávny vzťah. Poukázal na viazanosť týmto trestným odsudzujúcim rozsudkom podľa § 193 CSP. Konateľ žalovaného potvrdil, že tovar bol vozený osobne C. E., teda bol dodávaný aj takouto cestou. Z prehratia zvukového záznamu z porady zo dňa 17.06.2016 pritom vyplýva, že žalobca mal vedomosť o tom, že p. B. a C. E. konali v zhode, robili podvodné transakcie, čím spôsobovali škodu žalobcovi, ako aj žalovanému.

19. K úradným záznamom o podaní vysvetlenia v trestnej veci A. B. žalovaný uviedol, že sú neúplné a poukázal na ich obsah. V úradnom zázname zo dňa 24.11.2016 A. B. okrem iného k obchodným prípadom č. 1 a č. 2 pri podaní vysvetlenia dňa 24.11.2016 uviedol: „..... V tomto prípade zaplatil TEMEX firme NES za fiktívni zboží, které jsem z NESu odebral a neuhradil mnohem dříve v roce 2015.“ V podaní vysvetlenia z 24.01.2017 už ale uvádza: „Jedná se o fiktivní zakázku. Tuto fiktivní zakázku jsem založil na základě fiktivní písemné objednávky, kterou jsem vyhotovil jménem firmy EMS bez jejich vědomí. Pro tuto fiktivní zakázku jsem navedl fiktivní zboží od našeho dodavatele firmy NES ... Následně jsem uznal ty to faktury jako oprávněné a tím jsem zajistil jejich proplacení z TEMEXU ve prospěch společnosti NES.“ Zároveň na otázku vyšetrovateľa udáva: „Ano, mohu uvést, že toto předmětné zboží jsem nikdy od NESu

ani od D. E. neobdržel, ani neodebral." Tento výrok je však podľa žalovaného v rozpore s vyjadrením p. B. pri výsluchu dňa 24.11.2016, kedy uvádza, že tovar z NESu skutočne odobral v roku 2015, ale v skoršom termíne. Žalovaný zopakoval, že zamestnanec žalobcu konal z pozície svojej funkcie v úmysle poškodiť žalobcu ako zamestnávateľa. Žalovaný nemohol mať vedomosť o fiktívnych objednávkach, navyše keď žalobca tovar riadne prevzal, čo potvrdil na dodacích listoch. Vo vzťahu k obchodnému prípadu č. 3 z úradných záznamov z trestného konania voči A. B. vyplýva, že tomuto už na začiatku obchodu jednoznačne išlo len o to, aby splatil dlh voči inej osobe, a tento chcel uhradiť spôsobom, ktorý vykazoval znaky podvodu voči tretím osobám. Žalovaný nemohol vedieť, že spoločnosť Mrasterna trade s.r.o. má úmysel ho podviesť, keď tovar riadne u žalovaného objednala a tento jej bol aj dodaný. Žalovaný citoval aj výpoveď p. B. v podaní vysvetlenia v trestnom konaní zo dňa 26.11.2016, z ktorého vyplýva: „Dále toto fiktivní zboží jsem fiktivně naskladnil vystavením příjmy v TEMEXU a učinil jsem fiktivní zakázku na firmu EMS Elektro pod č. 11z161118. Na základe toho jsem pak vystavil fiktivní výdejku, že zboží opustilo TEMEX Tímto jsem chtěl zakryt splacení svého dluhu u I. B. v konečném důsledku z peněz TEMEXU“. Vo výpovedi zo dňa 24.01.2017 p. B. uvádza: „Aby z tohto obchodního případu byl odstraněn dluh Mrastemy vůči NESu, tak jsme se s D. E. dohodli, že uděláme pouze fakturační kolečko“. Ani v tomto prípade strany sporu nemohli mať vedomosť, že sa jedná o fingované obchody. Vo vzťahu k obchodnému prípadu č. 4 zopakoval, že v danom prípade existuje riadna objednávka a dodací list potvrdený zamestnancom žalobcu, ktorý potvrdil, že tovar prevzal, za čo žalovaný vystavil faktúru a žalobca ju uhradil.

20. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd vykonal stranami sporu navrhnuté dôkazy, prednostne však vychádzal z listinných dôkazov predložených stranami sporu, pretože už na ich základe dospel k záveru nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci.

21. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na výpoveď konateľa žalobcu, ktorý uviedol, že C. E. ako zamestnanec žalovaného sa priznal k činnosti, ktorá mala za následok vznik manka a v notárskom zápise o spôsobenej škode sa zaviazal, že časť tohto manka aj uhradí. Vo vzťahu k obchodnému prípadu č. 3 uviedol, že jeho zamestnanec p. B. tento tovar objednal cez Mrasterna trade s.r.o., ktorá ho objednala od Sport Care s.r.o. a následne bol predaný spoločnosti Dreamland s.r.o. s 30 % stratou. V uvedenom prípade preto vznikla nezaplatená pohľadávka spoločnosti Mrasterna trade s.r.o. voči žalovanému vo výške 65.912,- Eur, pričom spoločnosť Mrasterna trade s.r.o. nemala v úmysle za tento tovar zaplatiť. Tovar tejto spoločnosti dodal fiktívne p. B.. Následne bola vyhotovená objednávka od žalobcu, tovar bol fiktívne dodaný žalovanému od Mrasterna trade s.r.o. a následne bol predaný fiktívne žalobcovi. Tovar bol určený konečným odberateľom EMS ELEKTRO s.r.o. a Prestar s.r.o., ktorí popreli jeho objednanie, ako aj dodanie. Tovar mal byť následne predaný spoločnosti Sport Care, s.r.o., ktorej jediným vlastníkom bol p. B.. Spoločnosť Mrasterna trade s.r.o. potvrdila, že tovar nikdy nevidela od p. B.. Pri obchodnom prípade č. 4 ide o duplicitný tovar, keďže existujú faktúry na tento totožný tovar, jedna z roku 2013, druhá z roku 2016 s rovnakým číslom objednávky, pričom je vylúčené, aby rovnaký tovar bol predávaný za rovnakú cenu a s rovnakou zľavou v roku 2013 aj 2016. V druhom prípade podľa konateľa žalobcu, t.j. v roku 2016, tovar dodaný nebol. Objednávky voči žalovanému sa neposielali a ani neposielajú prostredníctvom e-mailu, ale prostredníctvom systému žalobcu, keď po podpise oprávnenej osoby p. F. odišiel automaticky e-mail s odkazom na portál žalobcu, kde si žalobca objednávku otvorí, t.j. každý dodávateľ si musí objednávku cez systém otvoriť, kde sa oboznámi s jej položkami, cenou a termínom dodania. Pri všetkých objednávkach vystavených na žalovaného až na výnimky, kedy bol tovar doručený priamo zákazníkovi žalobcu, bol tovar odosielaný prepravnou službou. Ústne objednávky nepripadajú do úvahy, nakoľko objednávací kód je zložitý, obsahuje číslice a písmená, diakritiku a pokiaľ by sa tieto diktovali, trvalo by to celý deň. H. B., okrem vozidla Audi A6, iné auto pridelené nemal. Tovar za 66.000,- Eur (obchodný prípad 3) bol v objeme cca 1 m³ uložený na palete, ktorý nebolo možné naložiť do Audi A6. Náplňou činnosti A. B. nebolo schvaľovanie objednávok, toto bolo v kompetencii G. F..

22. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd vykonal výsluch svedka A. B., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že objednávky prevzaté od zákazníkov žalobcu, nahadzoval do systému žalobcu a následne ich p. F. potvrdil. Až po takomto potvrdení objednávka cez príslušný portál išla k zákazníkovi, ktorý ju odsúhlasil alebo neodsúhlasil. Pokiaľ sa jednalo o preberanie tovaru, tento svedok nepreberal, tovar išiel cez dopravnú spoločnosť. Keďže sa ocitol v zlej finančnej situácii, vyhotovil objednávky pod vlastným menom. Stiahol si čísla objednávky zo staršieho dátumu a na základe takejto objednávky bol dodaný tovar. Keďže bol v zlej finančnej situácii, vyhotovoval fiktívne objednávky. Tovar preberal a predával ho. S D. E. sa dohodli, že urobia „fiktívne kolečko“, bola vyhotovená faktúra na Mrasterna trade s.r.o., ktorá neuhradila za fiktívny tovar. Pokiaľ ide o dodacie listy v tomto období, svedok bol D. E. vyzvaný na ich podpísanie, tento ich podpísal napriek tomu, že tovar nebol odovzdaný. K obchodnému prípadu č. 3 uviedol, že žalobca zaplatil žalovanému za tovar, ktorý mu nikdy dodaný nebol.

Pokiaľ ide o dodacie listy, tieto svedok podpísal, ale tovar nikdy neprevzal. Od žalobcu mal pridelené jediné motorové vozidlo, a to Audi A6. Tovar síce od žalovaného preberal, avšak nie v roku 2015. Vo vzťahu k avízam č. AV15/0111 a č. 15/0112 vystavenými žalovaným na odberateľa Celix, tieto súvisia s obchodnými prípadmi 1 a 2 a tovar bol poslaný na Celix. Na základe žiadosti C. E., svedok poslal žalovanému číslo objednávky od žalobcu. Tovar uvedený na týchto avízach pre spoločnosť Celix je totožný s tovarom uvedeným na dodacom liste č. 15093282 a č. 15093281, týkajúcich sa obchodných prípadov 1 a 2. Tovar uvedený pod obchodnými prípadmi 1 a 2 žalobca od žalovaného neobdržal. Vo vzťahu k obchodnému prípadu č. 3 uviedol, že sa jedná o tovar, ktorý fyzicky neexistoval.

23. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že svedok C. D. E. vo svojej výpovedi potvrdil, že spolupracoval so žalobcom. Štandardná spolupráca prebiehala prostredníctvom telefonického kontaktu, bola vypracovaná cenová ponuka, doručená objednávka, prípadne objednávka bola vykonaná prostredníctvom telefonického rozhovoru. Nebol problém uskutočniť aj takúto objednávku. Za žalobcu jednal väčšinou s p. B., ktorý komunikoval nielen za žalobcu, ale aj za firmu Celix, pričom chodieval po tovar osobne väčšinou na aute Audi A6. Ak sa mu tovar nezmestil, chodieval po tovar aj iným autom. Tvrdil, že nemal vedomosť o vystavení fiktívnych faktúr. Nevyzval p. B. na podpísanie fiktívneho dodacieho listu. Nespomínal si na prístup do portálu žalobcu, na základe ktorého dochádzalo k objednávkam. Preberanie tovaru prebiehalo tak, že p. B. prišiel na sklad, podpísal dodací list, resp. avízo. Aj svedok vozil tovar priamo do spoločnosti žalobcu, keď to mal napr. po ceste. Pokiaľ svedok tovar viezol priamo žalobcovi, skladníkovi nič nepodpisoval. Svedok mal za to, že žalovaný reálne dodal tovar obchodnej spoločnosti Mrasterna trade s.r.o. týkajúci sa obchodného prípadu č. 3. Zaplatenie tohto tovaru sa riešilo medzi žalovaným a touto spoločnosťou zápočtom.

24. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd vykonal výsluch svedka C. J. K., ekonomického poradcu žalobcu a C. F. G. zamestnankyne žalobcu. Svedok C. L. M. ako bývalý spoločník žalovaného uviedol, že zistil, že C. E. vydával materiál, ktorý nefakturoval a po tomto zistení C. E. škodu aj uznal.

25. Po vykonanom dokazovaní okresný súd konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že strany sporu niekoľko rokov boli obchodnými partnermi. Žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci pravidelne medzi sebou uzatvárali obchody týkajúce sa okrem iného sortimentu od spoločnosti Siemens. Uvedené obchody uskutočňovali za žalobcu p. B. a za žalovaného C. E.. Podľa žalobcu v období december 2015 až január 2016 došlo k viacerým obchodom bez reálneho základu a napriek tomu boli tieto žalovanému uhradené. Podľa okresného súdu žalobca tvrdil neexistenciu dodania tovaru na základe vystavených faktúr a teda sporný bol samotný nárok žalobcu na vrátenie súm, pričom hlavnou obranou žalovaného bolo, že obchody identifikované žalobcom boli riadne zrealizované a nekalého konania sa dopustili len zamestnanci strán sporu, o ktorej skutočnosti ani žalobca ani žalovaný nemohli vedieť.

26. Po vykonanom dokazovaní okresný súd konštatoval, že v zmysle čl. 4 bod 1 v spojení s čl. 63 bod 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 mal založenú právomoc na rozhodovanie a konanie v tomto spore vzhľadom na sídlo žalovaného, ktoré je na území SR v obvode Okresného súdu Trenčín. Ďalej uviedol, že zmluva s cudzím prvkom, vrátane určenia jej neplatnosti, pri určovaní rozhodného práva sa riadi nariadením Rím I a otázka nároku na vrátenie plnenia na základe neplatnej zmluvy, ako aj mimozmluvné záväzky v občianskych a obchodných veciach v prípade stretu rôznych právnych poriadkov sa riadi nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11.07.2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II). S odkazom na článok 10 bod 3 nariadenia Rím II použil okresný súd na prejednávajúcu vec ustanovenia o bezdôvodnom obohatení podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“).

27. Vzhľadom na skutkové tvrdenia strán sporu okresný súd rozdelil uplatnený nárok na štyri samostatné obchodné prípady na základe jednotlivých faktúr. Úhrada uvedených štyroch faktúr žalobcom v prospech žalovaného v celkovej výške 88.008,79 Eur sporná nebola. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či medzi stranami sporu v uvedených štyroch obchodných prípadoch došlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy. Citoval v tejto súvislosti článok 3.1, 3.2 a 8.1 Všeobecných nákupných podmienok žalobcu, ktoré boli súčasťou jeho objednávok.

28. Na základe listinných dokladov a vykonaného dokazovania okresný súd zistil k jednotlivým obchodným prípadom nasledovné.

29. V obchodnom prípade č. 1 zistil si mal žalobca u žalovaného na základe objednávky č. 91BS153772 zo dňa 28.07.2015 (č. I. 21) objednať nasledovný tovar:

„Pol.: 10, Číslo: 1FK7105-5AC71, Názov: SIEMENS, Množství/MJ: 1ks, cena/MJ: 44.765,21CZK, TD: 14.08.2015.“ Táto objednávka žalobcu bola dňa 28.07.2015 uskutočnená, p. F. potvrdená a tovar na jej základe bol žalobcovi zo strany žalovaného ako predávajúceho aj dodaný v súlade s uvedeným

termínom dodania, čo žalovaný nepoprel. Žalovaný však potvrdením, ktoré vypracoval C. E., č. OD-15Ko2597 zo dňa 09.09.2015 (č. I. 103) potvrdil objednávku č. 91BS153772 v celkovej sume bez DPH vo výške 4.376,82 Eur. Z uvedeného potvrdenia však vyplýva iný tovar identifikovaný podľa poradového čísla, špecifikácie a názvu, množstva, celkovej ceny a predpokladaného termínu dodania, a to:

01 6AV2124-0MC01-0AX0 SIMATIC HMI TP1200, COMFORT, COMFORT PANEL, TOUCH OP, 2ks, 3.080,00 EUR, 09.10.2015,

02 6AV2105-0XX03-0DU8 WINCC RUNTIME, PROFESSIONAL UPDATE V13-? V13 SP1, D, 2ks, 36,82 EUR, 09.10.2015,

03 ES7132-4BD32-0AA0 SIMATIC DP, 5 X digitálny Výstupný modul pre ET 200, 6bal, 1.260,00 EUR, 09.10.2015.

30. Faktúrou č. 2015120942 zo dňa 18.12.2015, s dátumom splatnosti 16.02.2016 (č. I. 17) žalovaný vyúčtoval žalobcovi 4.376,82 Eur za dodanie tovaru na základe objednávky č. 91BS153772 a potvrdenia objednávky č. OD-15Ko2597. Podľa okresného súdu tovar uvedený na faktúre zodpovedá tovaru vymedzenému v potvrdení objednávky č. OD-15Ko2597, ktorý nie je možné považovať za tovar, ktorý si žalobca mal na základe objednávky č. 91BS153772 u žalovaného objednať. Podľa okresného súdu bolo preto nepochybné, že medzi stranami nedošlo k dohode zmluvných strán ohľadom predmetu kúpy, keď objednávka je vystavená na iný tovar, objednanie akého bolo potvrdené žalovaným a následne aj mal byť žalobcovi zo strany žalovaného dodaný a vyfakturovaný. Okresný súd považoval tvrdenie žalovaného, že objednávka č. 91BS153772 mohla byť zrealizovaná i ústne, telefonicky, či e-mailom za nepravdivé až zavádzajúce. Žalovanému, resp. jeho zamestnancovi C. E. musel byť niekoľko rokov fungujúci elektronický systém objednávok žalobcu známy, keďže sa do portálu žalobcu pravidelne prihlasoval. V obchodnom prípade č. 1 nemal okresný súd preukázané objednanie tovaru inak ako prostredníctvom systému žalobcu. Žalovaný nepreukázal, že medzi žalobcom a žalovaným mala byť objednávka, na podklade ktorej bol tovar fakturovaný faktúrou č. 2015120942, uskutočnená telefonicky, alebo prípadne mailom. Zohľadňujúc právnu úpravu ako aj všeobecné nákupné podmienky žalobcu dospel okresný súd k záveru, že kúpna zmluva nebola platne dojednaná, nakoľko nebola medzi stranami dohodnutá jej podstatná náležitosť, a to predmet kúpy. Z listinných dôkazov, ako aj z vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že žalobca si tovar fakturovaný faktúrou č. 2015120942 neobjednal. Nakoľko nedošlo k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi stranami sporu, úhrada faktúry č. 2015120942 zo strany žalobcu na účet žalovaného predstavuje podľa okresného súdu plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi ako bezdôvodné obohatenie vrátiť. Vzhľadom na záver o neuzatvorení kúpnej zmluvy medzi stranami, posúdil okresný súd odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu ako irelevantné.

31. Okresný súd ďalej dospel k záveru, že ani dodanie tovaru v obchodnom prípade č. 1 nebolo v konaní preukázané. Základnou nezrovnalosťou ohľadom údajného prevzatia, resp. odovzdania tovaru v obchodnom prípade č. 1 bola skutočnosť, že podľa dodacieho listu č. 15093282 (č. I. 19) mal tovar osobne prevziať za žalobcu p. B. v sídle žalovaného. Podľa výpisu z GPS navigácie namontovanej v jedinom aute pridelenom p. B. vyplynulo, že v deň 11.12.2015, kedy mal tovar podľa dodacieho listu prevziať, sa toto motorové vozidlo nachádzalo v sídle žalobcu v Ostrave. Hoci žalovaný túto skutočnosť namietal, avšak žiadnym z predložených dokladov nepreukázal, ako skutočne malo dôjsť k odovzdaniu a prevzatíu fakturovaného tovaru, a ani to, či sa p. B. dňa 11.12.2015 v sídle žalobcu skutočne nachádzal. Žalovaný síce tvrdil, že tovar zaviezol osobne žalovanému C. E., avšak ani táto skutočnosť z predložených dokladov nevyplývala a bola žalobcom riadne spochybnená.

32. Podľa okresného súdu skutočný pôvod tovaru fakturovaného v obchodnom prípade č. 1 a jeho následný údajný predaj konečnému odberateľovi boli v prejednávanej veci irelevantné a preto sa nezaoberal tvrdeniami a listinnými dokladmi týkajúcich sa týchto skutočností.

33. Z predložených listinných dôkazov k obchodnému prípadu č. 2 okresný súd zistil, že žalobca si mal u žalovaného na základe objednávky č. 91BS154446 zo dňa 09.09.2015 (č. I. 31) objednať tovar bez akejkoľvek špecifikácie.

34. Žalovaný mal následne potvrdením, ktoré vypracoval C. E., č. OD-15Ko2598 zo dňa 09.09.2015 (č. I. 113), potvrdiť objednávku č. 91BS154446 v celkovej sume bez DPH vo výške 8.466,30 Eur. Z uvedeného potvrdenia vyplýva tovar identifikovaný podľa poradového čísla, špecifikácie a názvu, množstva, celkovej ceny a predpokladaného termínu dodania, a to:

01 6SL3223-0DE31-1AA1 SINAMICS G120P POWER MODULE PM230 WITH BUILT IN CL., 2ks, 1.631,39 EUR, 09.10.2015,

02 6SL3223-0DE31-5AA1 SINAMICS G120P POWER MODULE PM230 WITH BUILT IN CL., 2ks, 2.109,55 EUR, 09.10.2015,

03 6SL3223-0DE33-7AA0 SINAMICS G120P POWER MODULE PM230 WITH BUILT IN CL., 2ks, 4.725,36, EUR, 09.10.2015.

35. Faktúrou č. 2015120943 zo dňa 18.12.2015, s dátumom splatnosti 16.02.2016 (č. l. 27) žalovaný fakturoval žalobcovi sumu 8.466,30 Eur za dodanie tovaru na základe objednávky č. 91BS154446 a potvrdenia objednávky č. OD-15Ko2598. Tovar uvedený na faktúre zodpovedá tovaru vymedzenému v potvrdení objednávky č. OD-15Ko2598, avšak podľa okresného súdu potvrdená objednávka č. 91BS154446 takýto tovar neobsahuje, je prázdna. Podľa okresného súdu bolo preto nepochybné, že medzi stranami sporu ani v obchodnom prípade č. 2 nedošlo k dohode zmluvných strán ohľadom predmetu kúpy, keď objednávka neobsahuje žiaden tovar, zo strany žalovaného bolo potvrdené objednanie iného tovaru a tento mal byť následne žalobcovi zo strany žalovaného dodaný a vyfakturovaný. Okresný súd považoval tvrdenie žalovaného, že objednávka č. 91BS154446 mohla byť zrealizovaná i ústne, telefonicky či e-mailom za nepravdivé až zavádzajúce z rovnakých dôvodov ako pri obchodnom prípade č. 1. Okresný súd aj v obchodnom prípade č. 2 dospel k záveru, že kúpna zmluva nebola platne dojednaná, nakoľko nebola medzi stranami dohodnutá jej podstatná náležitosť, a to predmet kúpy. Z listinných dôkazov, ako aj z vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že žalobca si tovar fakturovaný faktúrou č. 2015120943 neobjednal. Nakoľko nedošlo k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi stranami sporu, úhrada faktúry č. 2015120943 zo strany žalobcu na účet žalovaného predstavuje plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi ako bezdôvodné obohatenie vrátiť.

36. Podľa okresného súdu ani v obchodnom prípade č. 2 nebolo preukázané dodanie fakturovaného tovaru z rovnakých dôvodov, ako v obchodnom prípade č. 1. Ani v tomto prípade okresný súd neposudzoval pôvod a ani následný údajný predaj fakturovaného tovaru odberateľovi.

37. V obchodnom prípade č. 3 základom pre vznik tohto zmluvného vzťahu podľa okresného súdu medzi žalobcom a žalovaným mala byť objednávka žalobcu č. 91BS160297 (č. l. 40), ktorá bola vystavená dňa 29.10.2015 a týkala sa nasledovného tovaru identifikovaného podľa poradového čísla, špecifikácie a názvu, množstva, celkovej ceny a predpokladaného termínu dodania: 10 TEV-4 Venkovní termostat, 2 ks, 779,60CZK, 02.11.2015.

38. V uvedenej objednávke je však ako predávajúci uvedená spoločnosť KAMAT spol. s r.o., IČ: 45 538 701. Táto objednávka mala byť potvrdená zo strany žalovaného potvrdením č. OD-15Ko3792, ktoré však nebolo predložené. Následne žalovaný dňa 21.01.2016 vystavil faktúru č. 216120044 (č. l. 37) na sumu 67.035,17 Eur so splatnosťou dňa 21.03.2016, ktorej podkladom bola uvedená objednávka č. 91BS160297 a absentujúce potvrdenie objednávky č. OD-15Ko3792. Uvedenou faktúrou žalovaný fakturoval žalobcovi tovar dodaný dňa 12.01.2016 na podklade dodacieho listu č. 16090002, pričom išlo o nasledovný tovar identifikovaný podľa čísla položky, špecifikácie a názvu, množstva, ceny za MJ a celkovej ceny:

1 6ES7315-2EH14-0AB0 SIMATIC S7-300 CPU 315-2 PN/DP ... 10ks, 2.042,00, 14.906,60,
2 6ES7315-2EH14-0AB0 SIMATIC S7-300 CPU 315-2 PN/DP ... 2ks, 2.042,00, 2.981,32,
3 6ES317-2AK14-0AB0 SIMATIC S7-300 CPU 315-2 DP, 7ks, 3.177,00, 16.234,47,
4 6ES317-2AK14-0AB0 SIMATIC S7-300 CPU 315-2 DP ... 2ks, 3.177,00, 4.638,42,
5 6ES7322-1BL00-0AA0 SIMATIC S7-300, dig. výstup. Modul ... 20ks, 431,00, 6.292,60,
6 6ES7321-1BH02-0AA0 SIMATIC S7-300, dig. výstup. modul ... 20ks, 155,00, 2.263,00,
7 6ES7331-1KF02-0AB0 SIMATIC S7-300, anal. výstup. modul ... 15ks, 409,00, 4.478,55,
8 6ES7323-1BL00-0AA0 SIMATIC S7-300, digital I/O ... 15ks, 403,00, 4.412,85
9 6ES7332-5HF00-0AB0 SIMATIC S7-300, analógový výstupný ... 15ks, 927,00, 10.150,65 ,
10 6ES7332-5HF00-0AB0 SIMATIC S7-300, analógový výstupný ... 1ks, 927,00, 676,71.

39. Podľa okresného súdu medzi žalobcom a žalovaným ani v tomto prípade nedošlo k riadnemu uzatvoreniu kúpnej zmluvy, keďže účastníci sa nedohodli na predmete kúpy. Žalobcom vyhotovená objednávka nebola na žalovaného ani evidovaná, týkala sa iného tovaru, ako bol následne žalobcovi fakturovaný a žalobcom aj uhradený. Pretože ani v obchodnom prípade č. 3 kúpna zmluva riadne nevznikla a išlo o plnenie bez právneho dôvodu, je podľa okresného súdu žalovaný povinný vydať žalobcovi sumu 67.035,17 Eur.

40. Podľa okresného súdu nebolo preukázané, že tento tovar bol žalobcovi niekedy dodaný. S dodacieho listu č. 16090002 (č. l. 158), výpisu jázdu p. B. v mesiaci január 2016 (č. l. 41 a č. l. 192) vyplýva, že p. B. sa dňa 12.01.2016 (kedy mal byť tovar žalobcom prevzatý podľa faktúry), ani dňa 21.01.2016 (prevzatie tovaru podľa dodacieho listu), nenachádzal v sídle žalovaného a preto ani nemohol tovar prevziať. Žalovaný nepreukázal, ani nenavrhol vykonanie takých dôkazov, ktoré by potvrdili, že p. B. v žalovaných obchodných prípadoch využil na vyzdvihnutie tovaru u žalovaného iné auto, ako to, ktoré mu bolo žalobcom zverené (AUDI A6, ŠPZ: XXX XXXX). Okresný súd prihladol aj na výpoveď p. B. v trestnom

konaní, ktorá bola súčasťou pripojeného trestného spisu č. KRPT-171255-16/TC-2016-070781-2040, v ktorej p. B. priznal, že už pri začiatku tohto obchodu mu išlo o to, aby splatil dlh voči inej osobe, a tento chcel uhradiť spôsobom, ktorý vykazoval znaky podvodu na tretie osoby, pričom svoj postup aj opísal.

41. Okresný súd poukázal v súvislosti s obchodným prípadom č. 3 na tvrdenia žalobcu o tom, že fakturovaný tovar nikdy neexistoval, bol len fiktívny a obchod sledoval výlučne kompenzáciu dlhu spoločnosti Mrasterna trade s.r.o. voči žalovanému, ktorý vznikol ešte pred touto transakciou. Okresný súd neprihliadol na tvrdenia žalobcu o pôvode tovaru a jeho ďalšieho údajného predaja, keďže tieto skutočnosti považoval za irelevantné.

42. Okresný súd konštatoval, že v obchodných prípadoch č. 1 – 3 boli fiktívne objednávky zo strany žalobcu vystavené, avšak ich existencia bola nesporná. Tieto objednávky boli na vystavené na iný tovar (v obchodnom prípade č. 2 nebol uvedený žiaden tovar), ako bol žalobcovi následne zo strany žalovaného fakturovaný.

43. Podľa okresného súdu v obchodnom prípade č. 4 malo dôjsť k vystaveniu duplicitnej objednávky, keďže objednávka z roku 2016 kopírovala už skôr zrealizovanú objednávku z roku 2013. Podľa objednávky č. 91BS132988 (č. l. 61) si žalobca dňa 21.08.2013 objednal u žalovaného nasledovný tovar bez uvedenia jeho ceny, určený podľa Položky, Čísła, Názvu, Množstva, MJ (mernej jednotky) a TD (termínu dodania):

10 6ES7331-7KF02-0AB0 SIMATIC S7-300, AN. INPUT, 1ks, 29.08.2013
20 6ES7407-0DA02-0AA0 SIMATIC S7-400, PS407POWER, 1ks, 29.08.2013
30 6ES74143EM06-0AB0 SIMATIC S7-400 CPU 414-2, 1ks, 29.08.2013
40 6ES7952-1AM00-0AA0 SIMATIC S7, RAM MEM.CARD, 1ks, 29.08.2013
50 6ES7964-2AA04-0AB0 SIMATIC S7, IF-964-DP INTERF., 1ks, 29.08.2013
60 6GK1503-2CB00 SIMATIC NET, PROFIBUS, 1ks, 29.08.2013
70 6GK1503-3CB00 SIMATIC NET, PROFIBUS, 1ks, 29.08.2013
80 6SL3210-1KE21-7AP1 SINAMICS G120C, 5,5 k W HO, 3ks, 29.08.2013
90 6SL3255-0AA00-4CA1 Základní ovládací panel BOP-2, 3ks, 29.08.2013
100 6SL3203-0CE21-8AA0 Síťová tlumivka, 3ks, 29.08.2013
110 3RV1031-4DA15 Motorový jistič, 1ks, 28.08.2013.

44. Faktúrou č. 213120779 zo dňa 30.08.2013 (č. l. 57) žalovaný fakturoval žalobcovi tovar objednaný na základe objednávky č. 91BS132988. Tovar bol žalobcovi dodaný dňa 30.08.2013 a faktúra bola uhradená, čo nebolo sporné. Na uvedenej faktúre z roku 2013 podľa objednávky žalobcu zo dňa 21.08.2013 sa nachádza pod pol. 10, 11 a 12 tovar fakturovaný faktúrou z roku 2016 s rovnakými cenami. Faktúrou č. 2016120070 zo dňa 28.01.2016 (č. l. 59) na sumu 8.130,50 Eur, s dátumom splatnosti dňa 04.02.2016 žalovaný vyúčtoval žalobcovi tovar podľa objednávky č. 91BS132988 a dodacieho listu č. 16090243 (č. l. 60 a 164). Podľa tohto dodacieho listu (č. l. 164) malo dôjsť k osobnému odberu uvedeného tovaru dňa 27.01.2016, p. B., pričom v dodacom liste sú uvedené aj sériové čísla jednotlivých komponentov pod pol. 2 a 3. Uvedená faktúra a dodací list obsahujú nasledovný tovar určený podľa Položky, Špecifikácie, Množstva a Celkovej ceny s DPH:

01 6ES7392-1AM00-0AA0 SIMATIC S7-300, predný konektor pre 40-pinové signálne moduly so skrútkami, 60ks, 1.449,00,
02 6ES7953-8LJ30-0AA0 SIMATIC S7, MICRO MEMORY CARD F. S7-300/C7/ET 200, 3.3V NFLASH, 512 KBYTES, 25ks, 3.027,50
03 6ES7307-1KA02-0AA0 SIMATIC S7-300 stabilizovaný zdroj PS307;vstup:120/230 V AC výstup: DC 24 V DC/10 A, 30ks, 3.654,00.

45. Okresný súd mal preukázané, že v obchodnom prípade č. 4 žalobca tovar objednaný v roku 2013 skutočne dostal, v roku 2016 si však preukázateľne tovar fakturovaný faktúrou č. 2016120070 neobjednal. Žalovaný tvrdil, že tovar dodaný žalobcovi na základe dodacieho listu č. 16090243 nadobudol ešte v roku 2013. Vzhľadom na charakter tovaru, v dodacom liste a faktúre č. 2016120070 uvedené sériové čísla tovaru, okresný súd dospel k jednoznačnému záveru, že tento tovar bol žalobcovi dodaný ešte v roku 2013. O nemožnosti jeho dodania v roku 2016 svedčí žalovaným predložený inventarizačný zápis (č. l. 350 a nasl.) z ktorého je zrejmé, že k 31.12.2013 žalovaný predmetným tovarom už fyzicky ani účtovne nedisponoval. Tento tovar sa u žalovaného účtovne navýšil až v roku 2015. Okresný súd ani v tomto prípade nemal preukázané uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi stranami sporu. Platbu prijatú zo strany žalobcu na účet žalovaného preto posúdil ako prijatie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

46. Okresný súd ďalej v napadnutom rozhodnutí uviedol, že splnenie predpokladov existencie bezdôvodného obohatenia musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Podstata bezdôvodného obohatenia spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného stíha nepriaznivý následok v podobe povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. K vzniku tejto zodpovednosti je potrebné získanie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom a majetkovou ujmom na strane druhého subjektu. Aktívne legitimovanou osobou v prejednávanej veci je žalobca, keďže v jeho majetkovej sfére došlo k strate finančnej hotovosti vo výške 88.008,79 Eur.

47. Podľa okresného súdu k vzniku bezdôvodného obohatenia dochádza, ak oprávnený z bezdôvodného obohatenia poskytol obohatenému plnenie, na ktoré od počiatku nebol žiaden právny dôvod za predpokladu, že o tom nemal subjektívnu vedomosť. Vzhľadom na vykonané dokazovanie žalobca pri platení fakturovaných súm na účet žalovaného nemal vedomosť o tom, že tieto faktúry neboli vystavené na základe riadnej objednávky a žalovaný preto uvedeným spôsobom získal majetkový prospech bez právneho dôvodu, ktorý je povinný žalobcovi vydať. Faktúry boli vystavené podľa článku 8 ods. 1 Všeobecných nákupných podmienok žalobcu, bol k nim priložený podpísaný dodací list a žalobca túto faktúru dôvodne považoval za úplnú. Až následnou kontrolou boli zistené nezrovnalosti týkajúce sa uvedených štyroch obchodných prípadov, ktoré potvrdzujú dôvodnosť podanej žaloby. Tak, ako to uvádzal aj žalovaný, z bežného pohľadu strán sporu sa síce jednalo o klasické obchodné prípady, avšak po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že k riadnemu uzavretiu kúpnych zmlúv reálne nedošlo. Na podporu svojich záverov poukázal aj na to, že žalobca predložil prehľad všetkých obchodných prípadov so žalovaným za obdobie december 2015 na č.l. 194 a nasledujúce, z ktorých vyplýva bežná obchodná prax strán sporu, keď na základe riadnej objednávky bol žalobcovi tovar žalovaným riadne dodaný, a to prepravnou spoločnosťou, vyfakturovaný a žalobcom aj uhradený.

48. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu s odkazom na ust. § 193 CSP okresný súd uviedol, že rozsudok Okresného súdu v Ostrave č.k. 7T/22/2018-648 v trestnej veci voči p. B. sa týka iných subjektov ako žalobcu a žalovaného. Predmetom konania je však priznanie nároku žalobcovi na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, čo je iný zodpovednostný vzťah ako ten, ktorý bol predmetom konania pred súdom v Českej republike.

49. Okresný súd uviedol, že nevychádzal z listiny Zápisu o vzniknutej škode a dohody o náhrade škody zo dňa 28.01.2016, keďže tento sa nevzťahoval na prejednané štyri obchodné prípady. K záverom z daňovej kontroly žalovaného v spise na č.l. 455 a nasledujúce okresný súd uviedol, že z tohto dôkazu vyplýva, že všetky žalované prípady boli u žalovaného riadne účtovne vedené so všetkými relevantnými dokladmi. Tieto závery sa však netýkajú právneho posúdenia veci. Z prehratia zvukového záznamu zo stretnutia zástupcov strán sporu zo dňa 17.06.2016 vyplýva snaha strán sporu o riešenie zistených problémov a vyplývajú z nej aj spôsoby podvodného konania zamestnanca žalobcu p. B. a zamestnanca žalovaného C. E., ktorým bola ich zamestnávateľom spôsobená škoda. Podľa okresného súdu všetky uvedené dôkazy potvrdzujú tvrdenia žalobcu týkajúce sa fiktívnosti obchodných prípadov 1 – 4, avšak pre okresný súd len dotvárali mozaiku skutočností ohľadom sporných obchodných vzťahov a pomohli mu získať predstavu o fungovaní spoločností strán sporu a kompetencií ich zamestnancov p. B. a C. E.. Okresný súd zdôraznil, že svoje rozhodnutie založil predovšetkým na listinných dôkazoch.

50. Na základe vykonaného dokazovania preto okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 88.008,79 Eur. Priznal žalobcovi ním uplatnené úroky z omeškania vo výške 8 % ročne podľa § 369 ods. 2 ObZ s použitím § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2003 Z. z., keďže v čase vzniku omeškania predstavovala základná úroková sadzba ECB 0 % a pri zvýšení o 8 percentuálnych bodov potom predstavuje úrok z omeškania 8 %. Úroky z omeškania boli priznané od 07.10.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty vo výzve zo dňa 21.09.2016, ktorou žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

51. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa okresný súd riadil ust. § 255 ods. 1 OSP a podľa zásady úspechu priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

52. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Napadnuté rozhodnutie považoval za nezákonné a nespravodlivé. Uviedol, že v celom rozsahu trvá na svojich skorších vyjadreniach, na ktoré odkazuje. V odvolaní poukázal na tvrdenia v žalobe, ktorou odôvodňoval žalobca uplatnenie nároku voči žalovanému a na priebeh objednávania a dodávania tovaru ako aj na oprávnenie osôb konajúcich v mene strán sporu, a to A. B. konajúceho za žalobcu a C. D. E. konajúceho za žalovaného. Zopakoval, že okresný súd v prejednaných štyroch obchodných prípadoch dospel k záveru, že kúpna zmluva v týchto prípadoch nebola platne uzavretá, nakoľko nebola dohodnutá podstatná náležitosť, a to predmet kúpy.

Žalovaný nesúhlasil s týmto záverom súdu, ktorý považoval za nesprávny, nevyplývajúci z vykonaného dokazovania a ktorý je v rozpore so zhodnými skutkovými tvrdeniami strán sporu. Podľa okresného súdu malo byť zrejmé, že žalobca si neobjednal tovar, ktorý bol fakturovaný faktúrami č. 2015120942, 2015120943, 2016120044 a 2016120070. Keďže nemalo dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy, úhrada faktúr žalobcom na účet žalovaného predstavuje plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi ako bezdôvodné obohatenie vrátiť.

53. Žalovaný nesúhlasil s takýmto právnym posúdením a vyhodnotením dôkazov. Podľa neho okresný súd hodnotil jednotlivé prípady samostatne, nie ako celok. Nevysporiadal sa s námietkami žalovaného týkajúcimi sa štandardného obchodovania, ako ani s námietkou žalovaného týkajúcou sa konania poverenej osoby za podnikateľa, na ktoré žalovaný odkazoval, pričom s touto námietkou sa nielen nevysporiadal, ale ani sa nezaoberal a nezdôvodnil prečo excesívne konanie za žalovaného nehodnotil. Podľa žalovaného nie je možné oddeľovať obchodnú činnosť spoločnosti s konaním osoby, ktoré za ňu konajú. Zo strany žalovaného došlo na základe objednávok žalobcu od ním poverenej osoby k zabezpečeniu tovaru u subdodávateľa, následne k prevzatíu poverenou osobou za žalobcu a k úhrade žalobcom bez reklamácie. Záver okresného súdu, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy v obchodných prípadoch 1 a 3 nie je pravdivé.

54. Namietal, že okresný súd sa v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia s rozsiahlym trestným konaním a v ňom vykonaným dokazovaním práve na predmetné obchodné prípady vysporiadal stručne tak, že sa s ním nezaoberal, čím okresnému súdu ušla podstata a konanie obžalovaného, ktorý uzatváral kúpne zmluvy a z tohto vychádzalo aj jeho odsúdenie. Obchodnoprávny súd nemôže ignorovať rozsiahlosť dokazovania a obsah listín, ktoré sú súčasťou trestného spisu. V tomto trestnom konaní bol zamestnanec žalobcu uznaný vinným z trestnej činnosti, predmetom ktorej bolo práve konanie vo vzťahu žalobca a žalovaný za zločin podvodu. Z rozsudku Okresného súdu Ostrava č.k. 7T22/2018-648 zo dňa 26.04.2018 vyplýva, že A. B. ako zamestnanec žalobcu v postavení obchodného zástupcu a správcu vozového parku bez vedomia a súhlasu svojho zamestnávateľa v období septembra 2015 do júna 2016 podľa bodu 1 tohto rozsudku - vytvoril v elektronickom systéme žalobcu fiktívnu e-mailovú objednávku... ktorú naviedol ako zákazku 11z16114 a tovar objednal u dodávateľa - žalovaného na základe objednávok 91BS153772 a 91BS154446, kedy následne v mene žalobcu prevzal tovar, prevzal faktúry, ktoré boli žalobcom uhradené ... predmetný tovar predal ďalšiemu subjektu za finančné prostriedky, ktoré si ponechal, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške 347.149,53 Kč bez DPH (prípady 1 a 2). Žalovaný poukázal aj na bod 2 tohto právoplatného trestného rozsudku týkajúceho sa posudzovaného prípadu 3, podľa ktorého mal obžalovaný vytvoriť fiktívnu zákazku č. 1z16118 na základe údajnej objednávky 4131700 zo dňa 21.01.2014 ... a predmetný tovar uvedený v objednávke 91BS161226 mal v nezistenej dobe a na nezistenom mieste prevziať v mene žalobcu ... a do účtovníctva žalobcu prevzal faktúru 2016120044, ktorá bola žalobcom aj uhradená a tento tovar predal ďalšiemu subjektu za finančné prostriedky, čím žalobcovi spôsobil škodu vo výške 1.814.306,88 Kč bez DPH. Okresný súd uviedol, že v obchodnom prípade č. 4 malo dôjsť k duplicitnej objednávke, keďže objednávka z roku 2016 mala kopírovať už skôr realizovanú objednávku z roku 2013. Aj v tomto prípade podľa žalovaného išlo o vyhotovenie objednávky oprávnenou osobou a k prevzatíu tovaru podľa objednávky oprávneným zamestnancom A. B., ktorý sa aj v trestnom konaní vyjadril, že prevzal všetok tovar, ktorý bol žalovaným na žalobcu fakturovaný. To, že ním prevzatý tovar nebol naskladnený u žalobcu nemôže ísť na vrub žalovaného.

55. Žalovaný zopakoval, že žalobca konal vo svojom mene svojím zamestnancom, ktorý kúpne zmluvy z titulu svojej pracovnej pozície, právomoci a náplne práce so žalovaným uzatváral, tovar preberal, pričom touto námietkou sa okresný súd absolútne nezaoberal. Okresný súd nevyhodnotil ani trestné konanie a uzavrel, že v trestnom konaní sa jednalo o iné subjekty. Podľa žalovaného sa jedná o nesprávne právne posúdenie a nesprávne vyhodnotenie skutkových tvrdení, ktoré už raz mal preukázané v trestnoprávnej rovine Okresný súd Ostrava. Okresný súd len jednou vetou uviedol, že tento trestný rozsudok sa týka iných subjektov ako žalobcu a žalovaného, pričom predmetom konania je priznanie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného, čo predstavuje iný zodpovednostný vzťah, ako je predmetom trestného konania pred súdom v ČR. Podľa žalovaného je tento záver nesprávny, pretože podstatou a dôvodom žaloby je konanie zamestnanca žalobcu, ktorý sa nevie domôcť svojho dlhu voči tomuto zamestnancovi, ktorý mu spôsobil škodu a radšej sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného. Prisúdenie takéhoto nároku je v rozpore so zákonom a je aj nespravodlivé.

56. Poukázal na obvyklosť konania zamestnanca žalobcu A. B. s odkazom na § 15 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“) upravujúci zákonné zastúpenia podnikateľa. Poukázal aj na ust. § 20 ods. 2 OZ, pričom spôsobilosť obidvoch zamestnancov strán sporu tak, ako konali nespochybnili

ich zamestnávateľa ani protistrany a žalovaný nemal a nemohol mať vedomosť o prekročení právomoci svedka B.. Na strane tohto zamestnanca došlo k vzniku zákonného zastúpenia žalobcu v dôsledku poverenia určitou činnosťou pri prevádzkovaní podniku. Rozsah úkonov, ktoré je možné vykonať závisí od obvyklosti ich výkonu pri danej činnosti. Tieto podmienky boli splnené, kúpne zmluvy uzatvorila za žalobcu osoba na to splnomocnená, ktorá bola v rámci svojej funkcie poverená na túto činnosť pri prevádzkovaní podniku. Žalovaný nemohol mať vedomosť o prekročení právomoci tejto osoby a odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Odo/766/2003 zo dňa 17.02.2004.

57. Žalovaný v kontexte posúdenia konania oprávnenej osoby za podnikateľa považoval nesprávne vyhodnotenie viazanosti súdu trestným rozsudkom a poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 44/2011. Napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej sa okresný súd vysporiadal s účinkami uvedeného trestného rozsudku na predmet sporu považoval za nedostatočne odôvodnené. Trestný rozsudok sa týka žalobcu a jeho zamestnanca, ktorý mu spôsobil škodu, pričom okresný súd napadnutým rozsudkom nariadil jej úhradu fakticky žalovanému. Trestný rozsudok č.k. 7T/22/2018-648 podrobne uvádza spôsob akým tento zamestnanec konal za žalobcu, aby dosiahol svoj finančný prospech a týmto rozsudkom je okresný súd viazaný. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR R 35/1993, podľa ktorého v občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnu kvalifikáciu skutku a tým aj formou zavinenia predpokladaným trestným zákonom. Ak je znakom skutkovej podstaty trestného činu za ktorý bol zamestnanec žalobcu odsúdený, spôsobenie škody, nemôže si v inom konaní súd vytvoriť vlastný názor, že či žalobcovi bola spôsobená škoda a kto ju spôsobil. Uplatnenie vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému nemôže okresný súd posúdiť separátne od iných skutočností vychádzajúcich z daného prípadu, t.j. akým spôsobom k obohateniu došlo, za akých okolností, kto a akým spôsobom konal za spoločnosť žalobcu a žalovaného v nadväznosti na § 15 ObZ a § 20 OZ.

58. Zopakoval splnenie predpokladov pre vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 OZ, pričom pokiaľ nie je splnený čo i len jeden z nich, nie je možné úspešne sa tohto nároku domáhať. Jedným z predpokladov je objektívna fakticita vzniku majetkovej výhody, ktorého pojmovým znakom je absencia relevantného právneho dôvodu vzniku takéhoto obohatenia. Takéto obohatenie musí ísť na „úkor“ iného subjektu, t.j. majetkový prírastok jedného subjektu sa musí v určitej vyjadriteľnej miere prejavíť v majetkovej sfére iného subjektu a musí medzi nimi existovať kauzálna väzba, t.j. medzi prospechom a úbytkom. Zopakoval predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorými sú získanie takéhoto obohatenia, protiprávnosť jeho získania, majetková ujma a príčinná súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané podľa rozhodnutia 2Cdo/92/2010. Pasívne legitimovanou osobou v konaní je ten, koho majetok sa na úkor druhého zväčšil alebo u koho nedošlo k zmenšeniu majetku hoci k nemu malo dôjsť (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo/2457/2013).

59. Podľa žalovaného však bezdôvodné obohatenie v danom prípade podľa § 451 ods. 2 OZ, t.j. plnenie bez právneho dôvodu, vzniknúť nemohlo. Ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia bez počiatkovej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu. Ďalším podstatným pojmovým znakom je to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu. Nároky na bezdôvodné obohatenie zahŕňujú predovšetkým nároky získané tým, že poskytnuté plnenie od počiatku nemalo právny dôvod (R 1/79). Teda o bezdôvodné obohatenie ide výlučne vtedy, ak dôjde k majetkovej ujme na strane osoby oprávnenej z bezdôvodného obohatenia a tomu zodpovedajúcemu majetkovému prospechu na strane obohateného a zároveň na tento majetkový prospech neexistoval na strane obohateného právny dôvod. Podľa žalovaného však o žiaden z takýchto prípadov v prejednávanej veci nešlo. Z výpovede svedka p. B. ako aj z trestného rozsudku č.k. 7T/22/2018-648, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že boli objednávky zo strany žalobcu vystavené minimálne v prípadoch 1 – 3 a síce išlo o fiktívne objednávky (vystavené kompetentným pracovníkom žalobcu), avšak ich existencia sporná nebola. K poskytnutiu plnenia od žalovaného došlo (čo opätovne potvrdil kompetentný zamestnanec žalobcu), pričom na druhej strane okresný súd konštatoval, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Takýmto rozhodnutím okresný súd žalovaného poškodil, keď tento preukázal, že tovar objednaný žalobcom zadovážil, subdodávateľom zaplatil, žalobcovi dodal, zamestnanec žalobcu prevzatie tovaru potvrdil a žalobca tento tovar bez reklamácie uhradil.

60. Podľa žalovaného okresný súd nezobral do úvahy, že žalovaný je v podstate „obeťou“ trestného konania zamestnanca žalobcu, ktorý má zaplatiť žalobcovi škodu, ktorú mu nespôsobil. Okresný súd neriešil námietky žalovaného, formalisticky sa zaoberal konaním právnických osôb, nezohľadnil konanie

poverených osôb, ktoré je meritom veci. Súd vychádzal z nesprávneho posúdenia stavu veci, neskúmal riadne a vo všetkých súvislostiach konanie žalobcu a ním poverených osôb. Odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, keďže svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, s námietkami žalovaného sa absolútne nevysporiadal a nie je zrejmé prečo a z akého dôvodu takto rozhodol. Žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré nedáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Poukázal na viaceré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu SR zaoberajúce sa právom žalobcu na spravodlivý proces a na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia vo vzťahu k relevantným a rozhodujúcim skutočnostiam.

61. Podľa žalovaného síce okresný súd uviedol v napadnutom rozhodnutí podstatný obsah prednesov, snažil sa vyložiť ktoré skutočnosti mal preukázané, ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, avšak nezrozumiteľne uvádza prečo rozhodol tak, ako rozhodol. Na jednej strane uvádza, že existovali objednávky na tovar (bod 21.4 odôvodnenia), na druhej strane však v žiadnom z dojednaných prípadov nemala byť uzavretá riadna kúpna zmluva, pričom opomína ďalšie okolnosti prípadu, konanie zodpovedných zamestnancov, fakt, že zamestnanec žalobcu uviedol, že tovar prevzal a následne speňažil vo svoj prospech. Okresný súd sa vôbec nevysporiadal s argumentami žalovaného, že za žalobcu a žalovaného konali zamestnanci podľa § 15 ObZ a § 20 ods. 2 OZ a takéto konanie strany sporu zaväzuje. Okresný súd nesprávne vyhodnotil aj viazanosť právoplatným trestným rozhodnutím v trestnom konaní. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

62. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 24.08.2022. Nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného v odvolaní, napadnuté rozhodnutie obsahuje právne úvahy súdu, ktoré ho viedli k napadnutému rozhodnutiu aj po zohľadnení námietok žalovaného. Zopakoval, že napriek tomu, že predmetné obchodné transakcie sa mohli javiť ako bežné obchodné prípady, avšak predložené obchodné a účtovné doklady boli iba formálne podpisované, popisovali pohyb tovaru v rámci subjektov, pričom k reálnemu uzavretiu obchodného kontraktu a plneniu nedošlo.

63. Žalovaný opieral vznik zmluvného vzťahu so žalobcom o objednávky, ktoré buď neexistovali, alebo sa týkali úplne iného tovaru. Ak žalovaný tvrdil, že k uzavretiu zmluvy mohlo dôjsť aj ústne, telefonicky alebo e-mailom, toto tvrdenie nepreukázal. Všeobecné obchodné podmienky žalobcu, ktoré boli predložené nepripúšťajú ústne ani telefonické objednávky, pričom s týmito bol žalovaný oboznámený. Zamestnanec žalovaného C. E. bol oboznámený aj s interným informačným systémom žalobcu, ktorý aj používal. Žalovaný nepreukázal dodanie tovaru žalobcovi. Z dokladov predložených žalobcom vyplýva, že bežnou obchodnou praxou bolo dodanie tovaru prepravnou spoločnosťou na základe riadnej objednávky uzavretej prostredníctvom informačného systému. Dodacie listy predložené žalovaným vybočovali z rámca bežnej obchodnej praxe. Výsluchmi svedkov ako aj listinnými dokladmi bolo preukázané, že dodacie listy boli podpisované až dodatočne, neboli riadne vyplnené, tovar nemohol byť prevzatý spôsobom deklarovaným v dodacích listoch, pretože v jednotlivých obdobiach p. B. v sídle žalovaného podľa údajov z GPS motorového vozidla sa nikdy nenachádzal a iné vozidlo tomuto zamestnancovi poskytované nebolo, tovar sa teda nedostal ku konečnému odberateľovi a ani nebol dodaný do skladu žalobcu. Dôkazné bremeno preukázania uzavretia kúpnych zmlúv a dodania tovaru ťažilo žalovaného, ktorý však netvrdil všetky relevantné skutočnosti a ani ich nepreukázal. Žalobca zopakoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, že dôkazné bremeno o existencii kúpnych zmlúv uzavretých medzi stranami sporu zaťažuje žalovaného, ktorý z tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky (NS ČR z 29.10.1997 sp. zn. 2Cdon/257/97 v zmysle ktorého „důkazní břemeno ohledně určitých skutečností leží na tom účastníku řízení, který z existence těchto skutečností vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky; jde o toho účastníka, který existenci těchto skutečností také tvrdí“. Obdobný záver vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu ČR z 19.12.2002 sp. zn. 25Cdo/246/2001, z ktorého vyplýva, že „ak sa žalobca domáha vrátenia určitej čiastky s tvrdením, že ju odovzdal žalovanému, leží na ňom dôkazné bremeno o tomto tvrdení. Súd obidvoch stupňov pri posudzovaní a dôvodnosti nároku žalobcu na vrátenie čiastky 50.000,- Kč vychádzali zo zhodného a medzi účastníkmi nesporného skutkového základu, že žalobca túto čiastku zo svojich prostriedkov žalovanému skutočne odovzdal. Žalobca z hľadiska nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu uniesol dôkazné bremeno, pretože preukázal odovzdanie peňazí. Bolo preto naopak na žalovanom, aby preukázal existenciu právneho titulu, ktorý ho oprávňoval peniaze si ponechať.“ (podobne aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.07.2003 sp. zn. 32Odo/861/2001).

64. Vo vzťahu k trestnému rozsudku vydaného Okresným súdom v Ostrave č.k. 7T/22/2018-648 podľa žalovaného okresný súd správne konštatoval, že v tomto trestnom konaní išlo o iný subjekt a odlišný zodpovednostný právny vzťah a odlišný nárok od toho, ktorý je predmetom prejednávanej civilnej

veci. Navyše sa jedná o rozsudok cudzozemského štátu bez odôvodnenia a len kopíruje uznesenie o začatí trestného stíhania z prípravného konania. V odôvodnení tohto rozhodnutia samotný policajný orgán vyslovuje pochybnosť nad dodaním, resp. nedodaním tovaru žalobcovi. Podľa žalovaného však z jednotlivých výsluchov svedka B. v tomto trestnom konaní, ako aj zo samotného popisu skutku nevyplýva platné uzavretie zmlúv podľa právneho poriadku účinného na území SR a dodanie tovaru žalobcovi. Súd bol preto povinný sám posúdiť vznik a existenciu záväzkového právneho vzťahu medzi stranami sporu a vyvodiť z toho príslušné závery. Okresný súd preto postupoval správne, keď si všetky dôkazy zabezpečil sám a aj ich vyhodnotil.

65. Podľa žalobcu žalovaný opomína, že aj jeho zamestnanec C. E. sa podieľal na vzniku škody žalobcovi a vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Tvrdenie žalovaného, že tento sa stal obeťou konania, keď deklarovaný tovar žalobcovi dodal, sa mu však nepodarilo preukázať a naopak okresný súd mal preukázané a dostatočne zdôvodnil, že tovar žalobcovi dodaný nebol. V obchodnom prípade č. 1 a 2 žalobca preukázal, že tento tovar prevzal p. B., ale v inom časovom období ako v období tvrdenom žalovaným podľa ním predložených dodacích listov, pričom p. B. vystupoval a jednal v mene spoločnosti Celix s. r. o., teda nie v zastúpení žalobcu. Tovar spoločnosti Celix s. r. o. dodaný aj bol. V obchodnom prípade č. 3 bolo preukázané, že tovar neexistoval. Nikto v celom reťazci tovar nikdy nevidel a účtovné doklady boli spochybnené aj vlastným zamestnancom p. E.. V obchodnom prípade č. 4 sa jednalo o duplicitný tovar, ktorý nemohol byť dodaný žalobcovi dvakrát, ktorý zaň dvakrát však kúpnu cenu zaplatil.

66. Je preto zákonné a spravodlivé, aby prospech získaný žalovaným z takéhoto konania žalobcu a žalovaného, mu bol odňatý. Žalobca poukázal na komentár autorov Handl, Soukup, in Češka, Z. a kol. Občanský zákoník, Komentář. Díl II., Praha, Panorama 1987, str. 620 podľa ktorého bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 a násl. OZ vychádza z premisy, že predmetom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne jednanie obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Poukázal aj na rozsudok veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR zo 14.10.2015 sp. zn. 31Cdo/2307/2013 podľa ktorého: „Ak sú na základe rovnakej právnej skutočnosti splnené predpoklady vzniku ako nároku na náhradu škody, tak aj nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to voči rôznym osobám, je poškodený oprávnený uplatniť obidva tieto nároky a vyžadovať plnenie od ktorejkoľvek zodpovednej osoby, príp. aj od všetkých, s tým, že sa mu celkove môže dostať len tej čiastky, o ktorú prišiel; v rozsahu plnenia jednej povinnej osoby zaniká nárok oprávneného (veriteľa) aj voči druhému povinnému (tzv. falošná solidarita).“ Na základe uvedeného navrhol žalobca napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

67. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

68. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie 88.008,79 Eur s príslušenstvom. Žalobca uplatnil svoj nárok voči žalovanému z titulu vydania bezdôvodného obohatenia na základe tvrdenia, že sa jedná o sumu, ktorú žalovanému vyplatil na základe fiktívnych objednávok a fiktívneho dodania tovaru v štyroch obchodných prípadoch. Žalobca odôvodnil svoj nárok tým, že na základe konania jeho bývalého zamestnanca A. B. v súčinnosti s konaním bývalého zamestnanca žalovaného C. E. došlo k vystaveniu fiktívnych objednávok, k vystaveniu faktúr zo strany žalovaného, ktoré boli všetky uhradené, avšak k reálnemu dodaniu tovaru podľa uvedených listinných dokladov, t.j. objednávok, k nim súvisiacich faktúr a dodacích listov nikdy nedošlo. Podľa žalobcu jeho bývalý zamestnanec A. B. konal tak, že buď vystavil objednávku zo systému žalobcu, ktorá už bola v minulosti realizovaná, avšak na iný tovar (prípád 1), alebo vystavil čistú objednávku bez uvedenia konkrétneho tovaru (prípád 2), alebo vystavil objednávku, pôvodne znejúcu na iný tovar a voči inému subjektu, t.j. na neexistujúci tovar (prípád 3), alebo na základe v minulosti vystavenej objednávky a dodania tovaru v roku 2013 vyúčtoval duplicitne už raz dodaný a uhradený tovar (prípád 4).

69. Žalovaný namietal žalobcom tvrdenú fiktívnosť vystavených objednávok, dodacích listov a faktúr a uvádzal, že z predložených listín k uvedeným štyrom obchodným prípadom vyplýva riadne objednanie tovaru, jeho prevzatie na základe dodacích listov potvrdených oprávnenou osobou za žalobcu, vystavenie faktúr zodpovedajúcich dodacím listom a ich úhrady zo strany žalobcu. Namietal, že konanie zamestnanca žalovaného B. je konaním oprávnenej osoby, ktoré žalobcu zaväzuje z titulu postavenia B. ako zákonného zástupcu podľa § 15 ods. 1 ObZ a § 20 ods. 2 OZ, pričom žalovaný nemohol mať vedomosť o prípadnej fiktívnosti vystavenia objednávok. V danom prípade sa môže jednať

o prípadný nárok žalobcu na náhradu škody voči p. B. ako svojmu zamestnancovi a nárok smerovaný voči žalovanému je nedôvodný, pričom poukazoval na právoplatný trestný rozsudok Okresného súdu Ostrava č.k. 7T/22/2018-648, ktorým je konajúci súd viazaný. Namietal aj, že bolo bežnou praxou, aby strany sporu uzatvárali kúpne zmluvy aj na základe telefonických, resp. ústnych objednávok žalobcu voči žalovanému.

70. Žalobca tvrdil, že vzhľadom na listinné doklady, a to potvrdené dodacie listy k prípadom 1 – 3, z ktorých vyplýva spôsob osobného prevzatia tovaru bývalým zamestnancom žalobcu A. B. v sídle žalovaného, nemohlo takýmto spôsobom dôjsť k prevzatiu tovaru, pretože jediné motorové vozidlo poskytnuté p. B. sa podľa údajov GPS nachádzalo v čase prevzatia tovaru podľa dodacích listov v sídle žalobcu v Ostrave a nie v sídle žalovaného na území Slovenskej republiky.

71. Okresný súd mal preukázané predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobcu v uplatnenej sume 88.008,79 Eur. Svoj záver odôvodnil tým, že v ani jednom z uvedených prípadov č. 1- 4 s odkazom na Dohovor o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru a na Všeobecné nákupné podmienky žalobcu nemohlo dôjsť k uzavretiu kúpnej zmluvy vzhľadom na absenciu dohody o predmete kúpy, keď predložené objednávky sa týkajú iného predmetu kúpy, ako bol potvrdený v písomných potvrdeniach žalovaným a ako bol tento tovar identifikovaný vo vystavených faktúrach a v dodacích listoch. V obchodnom prípade č. 4 dospel okresný súd k záveru o duplicitne vyplatení sume v roku 2016 za tovar, ktorý bol objednaný, dodaný a aj zaplatený už v roku 2013 a ani v tomto prípade nemal preukázané uzavretie kúpnej zmluvy na tovar uhradený žalobcom duplicitne v roku 2016. Dôvod na základe ktorého okresný súd žalobe vyhovel teda spočíval v absencii súhlasného prejavu vôle, a to návrhu žalobcu adresovaného žalovanému na uzavretie konkrétnej kúpnej zmluvy s konkrétne určeným predmetom kúpnej zmluvy a jeho akceptácii žalovaným. Podľa článku 14 bod 1 Dohovoru o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru návrh na uzavretie kúpnej zmluvy, ako predpoklad jej uzavretia, je dostatočne určitý, ak je v ňom označený tovar a ak sa výslovne alebo nepriamo určuje aj jeho množstvo a kúpna cena. Okresný súd dospel k záveru, že v prípadoch č. 1-3 objednávky uvedené žalovaným vo vystavených faktúrach sa týkajú iného tovaru (v prípade obchodu č. 2 bez uvedenia tovaru) ako bol týmito faktúrami účtovaný a ako zodpovedá obsahu dodacích listov. V obchodnom prípade č. 4 sa jedná o duplicitne uhradený tovar v roku 2016 za tovar objednaný, dodaný a zaplatený už v roku 2013. Všetky listinné dôkazy ako aj ďalšie dôkazy, a to výpovede svedka B. v trestnom konaní podľa okresného súdu podporujú jeho záver o fiktívnosti uvedených úkonov bývalého zamestnanca žalobcu a preto dospel k záveru o neuzavretí kúpnych zmlúv. Žalovaný v obchodných prípadoch 1-3 nepreukázal ani reálne dodanie tovaru, vzhľadom na žalobcom predložené doklady o inom mieste, na ktorom sa nachádzalo motorové vozidlo svedka B. v čase tvrdého prevzatia tovaru, pričom žiadnym iným motorovým vozidlom nedisponoval. Dospel potom k záveru, že v čase a spôsobom, ktorý vyplýval z listinných dokladov žalovaný nemohol odovzdať žalobcovi predmetný tovar. Keďže nemal preukázané uzavretie kúpnej zmluvy a ani reálnu dodávku tovaru, dospel k záveru o dôvodnosti žaloby a vzniku nároku žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia. V obchodnom prípade č. 4 dospel okresný súd k záveru, že tento tovar bol žalobcovi žalovaným dodaný už v roku 2013, ktorý bol v tomto roku aj zaplatený a nemohol byť dodaný v roku 2016.

72. Podľa čl. 1 bodu 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej aj „Nariadenie o právomoci“), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu.

73. Podľa čl. 4 bodu 1 Nariadenia o právomoci, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

74. Podľa čl. 63 bodu 1 písm. a) Nariadenia o právomoci na účely tohto nariadenia má obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb bydlisko v mieste, kde má registrované sídlo.

75. Podľa čl. 4 bod písm. a) Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.) pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu v súlade s článkom 3 a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8, právo, ktorým sa spravuje zmluva, sa určuje takto: zmluva o predaji tovaru sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu predajcu.

76. Podľa čl. 10 bod 1. Nariadenia Rím I. existencia a platnosť zmluvy alebo akéhokoľvek jej ustanovenia sa určí podľa právneho poriadku, ktorým by sa podľa tohto nariadenia spravovala zmluva alebo jej ustanovenie v prípade ich platnosti.

77. Podľa čl. 2 ods. 1 a 2 Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 zo 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II.) na účely tohto nariadenia pojem škoda označuje každý následok civilného deliktu z bezdôvodného obohatenia, z konania bez príkazu (negotiorum gestio) alebo z predzmluvnej zodpovednosti (culpa in contrahendo). Toto nariadenie sa uplatní tiež na mimozmluvné záväzky, u ktorých je predpoklad, že nastanú.

78. Podľa čl. 10 ods. 1 nariadenia Rím II., ak sa mimozmluvný záväzok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia, vrátane vrátenia neoprávnene prijatej platby, týka existujúceho vzťahu medzi stranami, akým je napríklad zmluva alebo civilný delikt, ktorý má úzku väzbu s týmto bezdôvodným obohatením, spravuje sa tým istým právnym poriadkom ako uvedený vzťah.

79. Podľa čl. 10 ods. 2 nariadenia Rím II., ak rozhodné právo nemožno určiť podľa odseku 1 a strany majú svoj obvyklý pobyt v tej istej krajine v čase, keď došlo ku skutočnosti, ktorá spôsobila bezdôvodné obohatenie, rozhodným právom je právny poriadok tejto krajiny.

80. Podľa čl. 10 ods. 3 nariadenia Rím II., ak rozhodné právo nemožno určiť podľa odsekov 1 alebo 2, rozhodným právom je právny poriadok krajiny, na území ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu.

81. Podľa čl. I bodu 1 písm. a) Dohovoru o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru (č. 160/1991 Zb.) tento Dohovor upravuje zmluvy o kúpe tovaru medzi stranami, ktoré majú miesta podnikania v rôznych štátoch, ak tieto štáty sú zmluvnými štátmi (ďalej aj „Dohovor“).

82. Podľa čl. 14 bodu 1 Dohovoru návrh na uzavretie zmluvy určený jednej alebo niekoľkým určitým osobám je ponukou, ak je dostatočne určitý a prejavuje vôľu navrhovateľa, aby bol zaviazaný v prípade prijatia. Návrh je dostatočne určitý, ak je v ňom označený tovar a ak výslovne alebo nepriamo určuje množstvo a kúpnu cenu tovaru alebo obsahuje ustanovenia umožňujúce ich určenie.

83. Podľa čl. 18 bodu 1 Dohovoru vyhlásenie urobené osobou, ktorej bola ponuka určená, alebo jej iné konanie naznačujúce jej súhlas s ponukou, je prijatím. Mlčanie alebo nečinnosť samy osebe nie sú prijatím.

84. Podľa § 451 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

85. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

86. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a výhradne z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní. Zistený skutkový stav súdom prvej inštancie považoval odvolací súd za dostatočný, ktorý je spôsobilý na rozhodnutie o veci samej, pričom nepovažoval za potrebné vykonané dokazovanie doplniť alebo ho zopakovať.

87. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd vady, okresný súd sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného podstatnými pre rozhodnutie vo veci samej a odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa zákonom stanovené podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré týmto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Vzhľadom na dôvody žalovaným podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

88. Vzhľadom na existenciu medzinárodného prvku v prejednávanej veci, keď žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky a žalovaný obchodnou spoločnosťou na území Slovenskej republiky sa odvolací súd na prvom mieste zaoberal existenciou právomoci slovenských súdov rozhodovať vo veci, pričom sa jedná o procesnú podmienku, ktorú je povinný skúmať v každom štádiu konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP, a to aj v prípade, pokiaľ nebol uplatnený tento procesný nedostatok v odvolaní.

89. Okresný súd správne v napadnutom rozhodnutí aplikoval na právomoc súdov Slovenskej republiky článok 4 bod 1 a článok 63 bod 1 písm. a) Nariadenia o právomoci, keďže sídlo žalovaného, ako obchodnej spoločnosti je registrované na území Slovenskej republiky. Okresný súd sa správne zaoberal aj určením rozhodného práva. Zmluva s cudzím prvkom, vrátane posudzovania jej existencie a určenia jej neplatnosti sa v prejednávanej veci riadi rozhodným právom Slovenskej republiky, na území ktorej má žalovaný ako predajca sídlo podľa čl. 4 ods. 1 písm. a) a čl. 10 ods. 1 Nariadenia Rím I. Keďže predmetom konania je nárok uplatnený z titulu bezdôvodného obohatenia, t.j. mimozmluvného záväzku, potom okresný súd správne určil aj rozhodné právo Slovenskej republiky aplikované na daný vzťah podľa článku 10 bod 3 nariadenia Rím II., na ktorej území došlo k bezdôvodnému obohateniu. Keďže v konaní nebolo sporné, že žalovaný obdržal finančnú sumu uplatnenú žalobcom a jeho sídlo je na

územi Slovenskej republiky, potom sa v danom prípade použije právo Slovenskej republiky. Vzhľadom na posudzovanie existencie kúpnych zmlúv medzi stranami sporu so sídlom v rôznych členských štátoch, okresný súd správne aplikoval na predpoklady uzavretia kúpnej zmluvy Dohovor o medzinárodnej kúpe tovaru, ktorej predpokladom uzavretia (čl. 14 bod 1) je dostatočne určité označenie tovaru v návrhu na uzavretie zmluvy. Takýmto návrhom na uzavretie zmluvy je nepochybne objednávka žalobcu adresovaná žalovanému a jej potvrdenie žalovaným malo byť akceptáciou návrhu na uzavretie zmluvy (čl. 18 bod 1 Dohovoru). Okresný súd preto správne určil právomoc slovenských súdov a správne určil rozhodné právo Slovenskej republiky aplikované na prejednávajúcu vec. Správne aplikoval aj Dohovor o medzinárodnej kúpe tovaru a ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

90. Odvolací súd zdôrazňuje predmet tohto konania, ktorým je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému na základe konkrétnych skutkových tvrdení a predložených listinných dokladov. Žalobca sa nedomáhal vydania bezdôvodného obohatenia z akéhokoľvek, alebo ktoréhokoľvek obchodného vzťahu alebo samostatného právneho úkonu existujúceho medzi žalobcom a žalovaným, ale na základe konkrétne existujúcich listinných dokladov týkajúcich sa obchodného prípadu 1 až 4, k čomu predložil príslušné doklady, a to objednávky, dodacie listy, faktúry, doklady o potvrdení objednávok zo strany žalovaného, pričom nebola sporná okolnosť úhrad týchto faktúr žalobcom v prospech žalovaného.

91. Odvolací súd tým mieni poukázať na skutočnosť, že nie je predmetom tohto konania posudzovanie akéhokoľvek iného predchádzajúceho konania a správania sa žalobcu a v jeho mene konajúceho bývalého zamestnanca A. B. voči žalovanému, ale skúmanie a posudzovanie tých tvrdení a dôkazov predložených zo strany žalobcu, ktorými odôvodňoval ním konkretizovaný nárok voči žalovanému.

92. Súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu a správne sa vysporiadal so skutkovými tvrdeniami a dôkazmi predloženými v konaní, keď jednotlivé čiastkové plnenia a nároky rozčlenil samostatne pod obchodné prípady č. 1 až 4. Žiadne iné konania a úkony strán sporu nie sú predmetom tohto konania, ale len tie, ktorými žalobca odôvodňoval svoj nárok a voči ktorým žalovaný uplatnil námietky a výhrady v rámci procesnej obrany na základe tvrdení a predložených dôkazov.

93. Základom odôvodnenia okresného súdu v rozhodnutí, ktorým vyhovel nároku žalobcu, je jeho záver o nepreukázaní platného uzavretia kúpnej zmluvy v uvedených štyroch obchodných prípadoch. Na základe záveru o nepreukázaní platného uzavretia kúpnych zmlúv, sa správne zaoberal ďalšou skutkovou otázkou, či aj bez existencie zmluvného vzťahu je v konaní preukázané tvrdenie žalovaného o riadnom dodaní tovaru v prospech žalobcu v uvedených prípadoch.

94. Okresný súd postupoval správne, keď sa najprv zaoberal existenciou právneho dôvodu, na základe ktorého mal žalobca plniť v prospech žalovaného a pokiaľ dospel k záveru, že tento právny dôvod a teda uzavretie kúpnych zmlúv preukázané nemá, potom sa správne zaoberal otázkou reálneho plnenia, t.j. či aj bez existencie zmluvného vzťahu v uvedených prípadoch je preukázané plnenie od žalovaného v prospech žalobcu, keďže aj reálne plnenie (dodanie tovaru) žalovaným v prospech žalobcu bez právneho dôvodu, by malo za následok neúspech žaloby a jej zamietnutie.

95. Podľa odvolacieho súdu okresný súd pri všetkých štyroch obchodných prípadoch dospel k správne záveru o nepreukázaní uzavretia kúpnych zmlúv medzi stranami sporu a o nepreukázaní reálneho plnenia, t.j. skutočného dodania tovaru na základe listinných dokladov predložených stranami sporu.

96. Okresný súd pri posudzovaní prvého predpokladu bezdôvodného obohatenia (neexistencia právneho dôvodu) dospel k záveru o neuzavretí kúpnych zmlúv vychádzajúc z vyhodnotenia dokazovania o nepreukázaní dohody zmluvných strán o predmete kúpy. S týmto záverom sa odvolací súd stotožnil.

97. V obchodnom prípade č. 1 mala byť faktúra č. 2015120942 vystavená na základe objednávky č. 91BS153772, ktorá bola potvrdená žalovaným pod číslom OD-15Ko2597. Okresný súd správne konštatoval, že uvedená objednávka z 28.07.2015 obsahuje úplne iný tovar, ako je uvedené v potvrdení tejto objednávky žalovaným pod číslom OD-15Ko2597, ktorý tovar bol v tomto potvrdení žalovaným potvrdený ako objednaný, a ako je uvedený v dodacom liste a následne vyúčtovaný v tejto faktúre. Okresný súd správne uviedol, že pokiaľ na základe preukázaných skutkových okolností malo dôjsť k uzavretiu kúpnej zmluvy na tovar, ktorý je uvedený vo faktúre č. 2015120942 podľa potvrdenia č. OD-15Ko2597, potom chýba návrh žalobcu na uzavretie takejto kúpnej zmluvy, keďže objednávkou č. 91BS153772 bol objednaný žalobcom úplne odlišný tovar za odlišnú cenu voči žalovanému. Okresný súd správne dospel k záveru o nepreukázaní uzavretia kúpnej zmluvy z dôvodu absencie súhlasného prejavu vôle medzi žalobcom a žalovaným na ten predmet plnenia, ktorý bol uvedený vo faktúre č. 2015120942, ktorú žalobca uhradil.

98. Obdobne pri obchodnom prípade č. 2 faktúra žalovaného č. 2015120943 odkazuje na objednávku žalobcu č. 91BS154446. Ako správne uviedol okresný súd, táto objednávka je čistá, t.j. bez uvedenia akéhokoľvek tovaru, ktorý mal byť žalobcom objednaný. Ani v tomto prípade preto nie je preukázaný zhodný prejav vôle medzi žalobcom a žalovaným vo vzťahu ku konkrétne objednanému tovaru, ktorý žalovaný vyúčtoval žalobcovi faktúrou č. 2015120943. Navyše v súdnom spise sa nachádza potvrdenie žalovaného č. OD-15Ko2598 o potvrdení objednávky č. 91BS154446, ktoré však už obsahuje konkrétne určený tovar nachádzajúci sa ako v tejto faktúre, tak aj v dodacom liste č. 15093281. Okresný súd preto správne konštatoval absenciu dohody zmluvných strán o predmete kúpy. Odvolací súd pripomína, že v rozpore s článkom 14 bod 1 Dohovoru v návrhu žalobcu na uzavretie kúpnej zmluvy, t.j. v objednávke č. 91BS154446 žiadny tovar označený nie je a preto sa nejedná o určitý návrh ako predpokladu na uzavretie zmluvy o medzinárodnej kúpe tovaru.

99. V obchodnom prípade č. 3 bola faktúra č. 2016120044 vystavená na základe objednávky žalobcu č. 91BS160297 zo dňa 29.10.2015, ktorá bola potvrdená žalovaným pod č. OD-15Ko3792. Objednávka sa však týkala iného tovaru ako účtovaného v tejto faktúre a smerovala voči inému subjektu a nebola určená žalovanému. Okresný súd opätovne preto správne uviedol, že nemal preukázané riadne uzavretie kúpnej zmluvy, keďže účastníci sa nedohodli na predmete kúpy. Prejav vôle žalobcu, a to jeho návrh na uzavretie kúpnej zmluvy podľa objednávky č. 91BS160297 uvedenej vo faktúre č. 2016120044 jednak obsahoval iný tovar a smeroval voči úplne odlišnému dodávateľovi a nie voči žalovanému. V týchto troch prípadoch preto okresný súd správne konštatoval absenciu uzavretia kúpnej zmluvy z dôvodu nepreukázania dohody o predmete kúpy ako podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy postupom podľa Dohovoru, a to na základe návrhu žalobcu na uzavretie kúpnej zmluvy s konkrétne určeným tovarom (čl. 14 bod 1 Dohovoru) a tomuto návrhu zodpovedajúcej akceptácie žalovaného (čl. 18 bod 1 Dohovoru). Žiaden súhlasný prejav vôle strán sporu týkajúci sa tovaru podľa uvedených faktúr, objednávok v nich uvedených a predložených dodacích listov v obchodných prípadoch č. 1-3 v konaní preukázaný nebol.

100. Vo vzťahu k faktúre č. 201620070 zo dňa 28.01.2016 týkajúcej sa obchodného prípadu č. 4 okresný súd správne poukázal na existenciu objednávky č. 91BS132988, ktorá však bola žalobcom vystavená už dňa 21.08.2013. Za dodanie tohto tovaru už dňa 30.08.2013 žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 2013120779 zo dňa 30.08.2013 kúpnu cenu uhradenú žalobcom v roku 2013. Okresný súd správne uviedol, že z faktúry č. 2013120779 zo dňa 30.08.2013 sa posledné položky 10, 11, 12 nachádzajú aj na faktúre č. 2016120070, ktorá je predmetom tohto konania v obchodnom prípade č. 4, pričom sa jedná o rovnaké položky s rovnakými sériovými číslami (v položke 2 a 3) ako tie, ktoré už boli vyúčtované vo faktúre č. 2013120779. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že uvedený tovar nadobudol ešte v roku 2013, okresný súd poukázal na to, že z inventarizačného súpisu vyplýva, že žalovaný k 31.12.2013 týmto tovarom už nedisponoval a nadobudol ho až v r. 2015. Na základe objednávky z roku 2013 teda okresný súd správne konštatoval, že bola vystavená faktúra č. 2013120779, ale následne aj faktúra č. 2016120070 s tromi položkami už predtým účtovanými žalovaným na ťarchu žalobcu. Teda faktúra z roku 2016 č. 2016120070 odkazuje na objednávku z roku 2013, pričom na základe tejto objednávky už žalovaný žalobcovi faktúru vystavil a žalovaný ju aj uhradil, a to za tovar dodaný už dňa 30.08.2013. Okresný súd správne uviedol, že tovar vyúčtovaný vo faktúre vystavenej v roku 2016 č. 2016120070 bol duplicitne vyúčtovaný a žalobcom aj druhýkrát zaplatený, keď už raz fyzicky dodaný bol a žalobca ho už aj zaplatil v roku 2013. Záver okresného súdu, že žalovaný dodal žalobcovi tovar podľa uvedenej objednávky zodpovedá skutočnému zistenému stavu, avšak dodaný bol v roku 2013, pričom v roku 2016 sa preukázateľne jedná o duplicitne vyúčtovaný a zaplatený tovar. Okresný súd správne uviedol, že ani v tomto prípade nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy na tovar vyúčtovaný faktúrou č. č. 2016120070, ktorý nebol osobitne v roku 2016 objednaný (použitá objednávka z roku 2013), a teda bezdôvodné obohatenie v tomto prípade spočíva v druhýkrát uhradenej cene tovaru, ktorý bol dodaný len jedenkrát v roku 2013.

101. Žalovaný namietal v odvolaní, že bola preukázaná existencia písomných objednávok (hoci sám uviedol, že išlo o fiktívne objednávky – čl. V.,str. 8, posledný odsek odvolania), avšak namietal aj to, k objednávaní tovaru dochádzalo aj na základe telefonického alebo ústneho jednaní. Okresný súd sa s týmto tvrdením dostatočne vysporiadal, keď konštatoval (bod 21.1., strana 30 rozsudku), že takéto objednanie tovaru ústne alebo telefonicky žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, keď navyše z predložených dokladov o prehľade obchodných prípadov v decembri 2015 jednoznačne vyplýva, že zamestnancovi žalovaného C. E. bol elektronický systém objednávok žalobcu zrejmy. Okresný súd správne konštatoval možnosť aj ústneho alebo telefonického objednania, avšak žalovaný nepreukázal ústne alebo telefonické objednanie tovaru pri predmetných sporných dodávkach.

102. Pokiaľ žalovaný všeobecne v odvolaní poukazoval na možnosť uzatvárania obchodov aj na základe ústneho alebo telefonického dojednania poukazujúc na obvyklú prax, jednalo sa o všeobecné tvrdenie o možnosti takéhoto spôsobu objednávaní tovaru. Odvolací súd toto tvrdenie posúdil ako žalovaným

tvrdený skutkový predpoklad a domnienku, ktorú však žalovaný nepreukázal, ako to správne uviedol okresný súd. Žalovaný žiaden dôkaz neoznačil ani nepredložil, ktorý by preukazoval jeho tvrdenie, že v konkrétne vyššie uvedených štyroch individuálnych prípadoch, malo dôjsť k ústnej alebo telefonickej dohode a k uzavretiu kúpnej zmluvy s konkrétne určeným tovarom medzi žalobcom a žalovaným. Takéto dôkazy žalovaný v konaní neoznačil, ani nepredložil a jednalo sa preto len o všeobecné tvrdenie o možnosti aj takéhoto uzavretia zmluvného vzťahu, ktoré však nepreukazuje konkrétnu existenciu zmluvy vo vzťahu k obchodným prípadom, ktoré sú predmetom tohto konania.

103. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že na jednej strane okresný súd konštatoval existenciu objednávok a na druhej strane konštatoval nepreukázanie uzavretia zmlúv, toto tvrdenie je irelevantné. Okresný súd náležite a jednoznačne zdôvodnil, že predmetné objednávky predložené v konaní, ktoré aj boli uvedené v jednotlivých faktúrach, sa však týkali iného tovaru a nie toho predmetu kúpy, ktorého kúpnu cenu žalobca žalovanému uvedenými faktúrami v obchodných prípadoch č. 1 a 3 uhradil, resp. v prípade č. 4 duplicitne uhradil.

104. Okresný súd preto v obchodných prípadoch č. 1 až 3 správne dospel k záveru o neuzavretí kúpnych zmlúv na ten predmet kúpy, ktorý bol vyúčtovaný v predmetných faktúrach, keďže objednávky žalobcu označené vo faktúrach, sa týkali odlišného tovaru, resp. bez uvedenia tovaru v prípade č. 2 (v jednom prípade sa týkala aj odlišného subjektu), ako bol uvedený vo faktúrach. Za daných okolností okresný súd mohol dôjsť len k jedinému záveru, a to, že nedošlo k uzavretiu kúpnych zmlúv z dôvodu nepreukázania dohody o ich podstatnej náležitosti, a to o predmete kúpy, pričom však žalobca žalovanému uhradil sumu 88.008,79,-Eur. V prípade obchodného prípadu č. 4 okresný súd správne na základe posúdenia všetkých zistených skutkových okolností dospel k záveru, že sa v tomto prípade jedná o duplicitnú platbu podľa faktúry č. 2016120070. Ani v tomto prípade k uzavretiu kúpnej zmluvy na tovar vyúčtovaný uvedenou faktúrou nedošlo, pretože predmetný tovar bol žalobcom objednaný a aj dodaný v roku 2013, za ktorý žalobca kúpnu cenu v roku 2013 aj uhradil a teda nemohlo dôjsť k uzavretiu kúpnej zmluvy a k dodaniu duplicitne už raz dodaného tovaru.

105. Okresný súd následne po prijatí záveru o nepreukázaní uzavretia kúpnych zmlúv zisťoval a posudzoval, či nie je v konaní preukázané reálne dodanie tovaru aj bez platne uzavretej zmluvy v uvedených obchodných prípadoch. Správne konštatoval na základe vykonaného dokazovania, že žalovaný nepreukázal takéto dodanie tovaru žalobcovi. Okresný súd správne uviedol, že z dodacích listov k týmto prípadom (č. 15093282 – obchodný prípad č. 1, č. 15093281 – obchodný prípad č. 2, č. 16090002 – obchodný prípad č. 3) vyplýva, že v deň, ktorý je v nich uvedený ako deň dodania 11.12.2015, 12.01.2016, resp. 21.01.2016 (obchodný prípad č. 3), podľa výpisu GPS predloženého žalobcom, sa jediné motorové vozidlo pridelené svedkovi B., ktorý je na dodacích listoch uvedený ako osoba za žalobcu osobne preberajúca tovar od žalovaného v jeho sídle na území Slovenskej republiky, nachádzalo v sídle žalobcu v Ostrave na území ČR. Samotný svedok B. uviedol, že iné motorové vozidlo pridelené nemal.

106. Okresný súd preto na základe vykonaného dokazovania správne dospel k záveru, že v čase a spôsobom aký bol uvedený v listinných dokladoch nemohlo dôjsť k prevzatíu tovaru, ako to tvrdil žalovaný a ako to má vyplývať z predložených faktúr a dodacích listov. Okresný súd preto aj druhý predpoklad, ktorý by vylučoval priznanie bezdôvodného obohatenia, a to reálne poskytnuté plnenie žalovaným v prospech žalobcu v prípadoch č. 1 až 3, preukázané nemal. Naopak predloženými listinnými dokladmi, a to dodacími listami a faktúrami vystavenými samotným žalovaným, mal preukázaný opak, a to, že v čase a spôsobom v nich uvedeným nemohlo dôjsť k prevzatíu tovaru zamestnancom žalobcu, čo vylučovali údaje z GPS o polohe jediného vozidla prideleného p. B., ktorý je uvedený ako osoba preberajúca tovar v sídle žalovaného. V obchodnom prípade č. 4 okresný súd mal preukázané dodanie tovaru podľa f.č. č. 2016120070 už v roku 2013, čo vylučuje duplicitné dodanie totožného tovaru v roku 2016 z dôvodov už uvedených (objednávka, dodanie tovaru a jeho úhrada v roku 2013, totožnosť čísla objednávky, tovaru, ceny a sériových čísiel z roku 2013 pri opätovnom vyúčtovaní a duplicitnej úhrade v roku 2016). S týmito závermi sa odvolací súd stotožnil.

107. Po takomto správnom závere okresného súdu o nepreukázaní existencie kúpnych zmlúv a nepreukázania dodania tovaru podľa listinných dokladov nachádzajúcich sa v súdnom spise, posúdil okresný súd uplatnený nárok ako bezdôvodné obohatenie získané žalovaným na úkor žalobcu.

108. Bezdôvodné obohatenie predstavuje zákonný nárok, ktorý vzniká bez toho aby bol dojednaný v zmluve. Na jeho uplatnenie oprávnenou osobou voči povinnej osobe sa vyžaduje splnenie zákonných predpokladov. V prejednávanej veci je predpokladom vzniku uplatneného nároku absencia právneho dôvodu, ktorý by oprávňoval žalovaného na zaplatenie kúpnej ceny dodaného tovaru od žalobcu v štyroch obchodných prípadoch v celkovej výške 88.008,79 Eur. Okresný súd správne konštatoval nepreukázanie uzavretia kúpnych zmlúv v týchto prípadoch a splnenie predpokladu vzniku nároku

na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 OZ, t.j. plnenia získaného žalovaným bez právneho dôvodu na ťarchu žalobcu. Aj v prípade nepreukázania existencie zmluvného vzťahu a nepreukázania dodania tovaru v prípade č. 1 - 3, ako aj v prípade duplicitného účtovania v obchodnom prípade č. 4, sa jedná o rovnakú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia, t.j. plnenia získaného bez právneho dôvodu. Sporné v konaní nebolo, že uvedenú sumu 88.008,79 Eur žalobca žalovanému uhradil. Keďže v konaní bolo preukázané, že k platnému uzavretiu kúpnych zmlúv nedošlo a nebolo preukázané, že by v obchodných prípadoch č. 1 až 4 reálne v roku 2015 a 2016 žalovaný dodal žalobcovi tovar vyúčtovaný v týchto štyroch faktúrach, potom je takého plnenie možné posúdiť len ako plnenie získané žalovaným bez právneho dôvodu.

109. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je neoprávnené získanie majetkovej hodnoty, t.j. majetkového prospechu, ktorý môže byť buď vo forme zväčšenia majetku bez právneho dôvodu alebo aj v podobe, že napriek tomu, že malo dôjsť k zníženiu majetkovej hodnoty, k takémuto zmenšeniu nedošlo. Jedná sa o inštitút mimozmluvného záväzkového práva a cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je reparácia nerovnováhy vzniknutej bez relevantného dôvodu v majetkovej sfére dotknutých subjektov, kedy jeden subjekt na úkor druhého získa plnenie, v tomto prípade, bez právneho dôvodu. Je potrebné zdôrazniť rozdiel medzi bezdôvodným obohatením a náhradou škody, keď bezdôvodné obohatenie je koncipované systematicky v rámci koncepcie úpravy súkromného práva ako tzv. „kvázi delikt“, ktorým je taký záväzkový vzťah, dôsledkom ktorého je povinnosť reparácie jedného subjektu škodlivého následku voči druhému subjektu, pričom táto reparácia nie je podmienená porušením právnej povinnosti zo strany obohacujúceho subjektu. Vznik bezdôvodného obohatenia je preto objektívnou právnou skutočnosťou, ktorá vzniká bez akéhokoľvek psychického stavu konajúceho subjektu (Števček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol.: Občiansky zákonník, II. Diel, Veľké komentáre, C. H. Beck, str. 1724). Ako správne uviedol aj žalovaný v podanom odvolaní, pojmovým znakom bezdôvodného obohatenia je fakticita vzniku majetkovej výhody, či prospechu merateľnej a vyjadriteľnej všeobecne peňažným ekvivalentom jedného subjektu na úkor druhého subjektu (vyššie citované dielo, str. 1725). Musí byť daná aj vzájomná súvislosť medzi úbytkom na strane jedného subjektu a prírastkom na strane druhého, t.j. kauzálna väzba medzi obohatením na strane jedného (majetkový prospech) a úbytkom na strane druhej (ujmou). Odvolací súd sa stotožňuje s výkladom v citovanom diele, podľa ktorého vnútorný psychický vzťah obohateného, v danom prípade žalovaného, k príčinám obohatenia sú bez akejkoľvek právnej relevancie. Prípadné stupne zavinenia takéhoto subjektu, nemajú žiadny právny význam na vznik reparačného právneho následku. Podľa odvolacieho súdu preto bezdôvodné obohatenie je výsledkom objektívne existujúceho stavu, na základe konkrétnych skutkových okolností bez ohľadu na zavinenie strán sporu. V danom prípade preto opakované tvrdenia žalovaného, že nemohol mať ani on, ale ani žalobca, vedomosť o prípadnom podvodnom konaní ich bývalých zamestnancov, je vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu medzi stranami sporu ako právnickými osobami irelevantné.

110. Vzhľadom na uvedené, keďže predpokladom vzniku nároku na bezdôvodné obohatenie nie je zavinenie a protiprávny úkon, na rozdiel od náhrady škody, potom vzájomný vzťah bezdôvodného obohatenia k prípadne inému inštitútu súkromného práva, ktorého dôsledkom je reparácia vzniknutej majetkovej ujmy jednému subjektu práva, má subsidiárny charakter, čo znamená, že ak je možné reparáciu dosiahnuť na základe inej právnej skutočnosti, potom sa úprava bezdôvodného obohatenia neuplatní. Znamená to, že v prípade súbehu bezdôvodného obohatenia so zodpovednosťou za škodu, pokiaľ je právnym dôvodom vzniku majetkového prospechu protiprávne konanie škodcu, povinnosť majetkovej reparácie sa odvíja od náhrady škody a nie od bezdôvodného obohatenia (citované dielo, str. č. 1724).

111. V danom prípade však odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca si neuplatnil nárok na náhradu škody voči škodcovi, t.j. neodôvodňoval svoj nárok nárokom na náhradu škody voči bývalému zamestnancovi, ktorý mal vystavovať fiktívne objednávky a podpisovať dodacie listy. Žalobca, obchodná spoločnosť, si uplatnil nárok voči žalovanému, obchodnej spoločnosti, v prospech ktorého vyplatil peňažné plnenie bez toho, aby v konaní bolo preukázané dodanie tovaru zodpovedajúce vyplatenej finančnej sume. Za tejto situácie, ako na to správne poukázal aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, potom žalobcovi nič nebráni domáhať sa z rôznych právnych titulov reparácie vzniknutej majetkovej ujmy, a to či už voči bývalému zamestnancovi z titulu nároku na náhradu škody alebo voči žalovanému z titulu uplatnenia bezdôvodného obohatenia za predpokladu preukázania predpokladov na vznik tohto nároku, ako je to uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 14.10.2015 pod sp.zn. 31Cdo/2307/2013, ktoré vychádzalo z rovnakej českej právnej úpravy bezdôvodného obohatenia a náhrady škody ako v slovenskom právnom poriadku. Odvolací súd nemá dôvod iným spôsobom posúdiť súbeh nároku žalobcu na reparáciu jeho majetkovej ujmy z titulu nároku na náhradu škody a bezdôvodného

obohatenia. Je nepochybné, že prípadný nárok na náhradu škody, ktorý by uplatňoval žalobca voči svojmu bývalému zamestnancovi, t.j. súbeh reparácie totožnej ujmy voči škodcovi, by vylučoval nárok na bezdôvodné obohatenie voči tomuto subjektu. Pokiaľ by žalobca uplatnil nárok na náhradu ujmy tak voči bývalému zamestnancovi ako aj voči žalovanému, súd by mu mohol priznať plnenie len raz, a to vo výške vzniknutej ujmy, pričom plnením jedného by zanikla v tomto rozsahu povinnosť plnenia druhého. Pokiaľ však žalobca nezvolil tento spôsob reparácie svojej majetkovej ujmy, a to uplatnením nároku na náhradu škody voči škodcovi, t.j. svojmu bývalému zamestnancovi, žalobcovi nič nebráni, aby za splnenia zákonných predpokladov reparáciu majetkovej ujmy uplatňoval nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, ak v konaní preukáže splnenie predpokladov na uplatnenie tohto nároku, čo podľa správneho záveru okresného súdu žalobca preukázal.

112. Žalovaný v odvolaní opakovane poukazoval na skutočnosť, že bývalý zamestnanec žalobcu p. B. bol zákonný zástupca žalobcu podľa § 15 ods. 1 ObZ a § 20 ods. 2 OZ. V odvolaní vytýkal okresnému súdu, že sa vôbec nezaoberal týmto tvrdením a námietkami žalovaného. S takýmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil.

113. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôvodom pre vyhovieň žaloby bol prejudiciálny záver okresného súdu, že na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané v predmetných prípadoch uzavretie kúpnych zmlúv medzi stranami sporu. Súd prvej inštancie nespochybňoval postavenie p. B. ako povereného zamestnanca žalobcu. Naopak, listinné doklady predložené do súdneho spisu posudzoval výhradne z hľadiska existencie náležitostí na uzavretie kúpnej zmluvy, a to existencie zhodného prejavu vôle medzi žalobcom a žalovaným vo vzťahu k predmetu kúpnych zmlúv, t.j. určenia tovaru ako podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy. Pokiaľ žalovaný okresnému súdu vytýkal, že sa nezaoberal postavením p. B., toto tvrdenie je irelevantné, pretože nemalo žiaden význam vo vzťahu k dôvodom, na základe ktorých dospel okresný súd k záveru o nepreukázaní uzavretia kúpnych zmlúv medzi stranami sporu, ktoré sú predmetom tohto konania. Žalovaný pritom nepreukázal uzavretie kúpnych zmlúv na základe telefonických, ústnych alebo e-mailových objednávok žalobcu, ako správne uviedol aj okresný súd.

114. Ako už bolo uvedené, preukazovanie oprávnenosti konania p. B., resp. excusu pri jeho konaní za žalobcu, ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, je irelevantné, nemajúce vplyv na predmet tohto konania. Ani prípadná nevedomosť, resp. nemožnosť vedomosti žalovaného o podvodnom konaní p. B., nezbujuje povinnosti žalovaného, ktorý prijal plnenie bez právneho dôvodu, aby ho vrátil žalobcovi.

115. Žalovaný v odvolaní vytýkal okresnému súdu, že sa nesprávne, resp. absolútne nedostatočne vysporiadal s existujúcim právoplatným trestným rozsudkom Okresného súdu v Ostrave č.k. 7T22/2018-648 zo dňa 26.04.2018. Odvolací súd sa ani s týmto tvrdením nestotožnil.

116. Okresný súd dostatočným spôsobom jasne a zrozumiteľne v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že uvedený trestný rozsudok, ktorým bol právoplatne bývalý zamestnanec žalovaného odsúdený za trestný čin podvodu, sa týka iných subjektov ako žalobcu a žalovaného, pričom predmetom konania je priznanie nároku žalobcovi na bezdôvodné obohatenie voči žalovanému, čo predstavuje iný zodpovednostný vzťah, aký bol predmetom rozhodovania trestného súdu v ČR. Odvolací súd sa s touto argumentáciou v celom rozsahu stotožnil a nevidel žiaden rozpor v takomto posúdení okresným súdom s ustanovením § 193 CSP.

117. Žalovaný správne poukázal na to, že bývalý zamestnanec žalobcu A. B. bol právoplatne odsúdený za trestný čin podvodu. Výrok tohto rozsudku popisujúci konanie tohto bývalého zamestnanca žalobcu sa však týka tejto fyzickej osoby. Ako už bolo uvedené, predmetom tohto konania nie je nárok žalobcu na náhradu škody voči takto právoplatne odsúdenej fyzickej osobe za podvod. Predmetom konania je samostatný nárok obchodnej spoločnosti žalobcu voči obchodnej spoločnosti žalovaného na základe nesporného skutkového stavu o úhrade sumy 88.008,79 Eur bez toho, aby bol preukázaný právny dôvod tejto úhrady. Na základe takéhoto vzťahu medzi stranami sporu sú potom predmetom dokazovania skutkové okolnosti týkajúce sa strán sporu a prijatia plnenia bez právneho dôvodu.

118. Súd je vždy podľa § 193 CSP, t.j. aj v prejednávanej veci viazaný právoplatným rozsudkom a to jeho výrokom o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto spáchal trestný čin, ako aj vymedzením skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu napíňajúceho v tomto prípade znaky trestného činu podvodu. V prejednávanej veci však na strane žalovaného nie je právoplatne odsúdený A. B. a predmetom konania nie je nárok žalobcu na náhradu škody voči právoplatne odsúdenému p. B., ktorý mal svojím podvodným konaním žalobcovi spôsobiť škodu. Žalovaným je v tomto súkromnoprávnom vzťahu právnická osoba obchodná spoločnosť a predmetom konania nie je náhrada škody, ale nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý nebol predmetom výroku trestného rozsudku. Pre účely tohto konania vymedzeného stranami sporu a jeho predmetom bolo preto podstatné zisťovanie a skúmanie iných skutočností ako v trestnom konaní. Predmetom dokazovania bolo preukazovanie, či žalovaný bez existencie kúpnych

zmlúv na dodanie konkrétneho tovaru získal finančné plnenie bez protiplnenia, t.j. či žalobca zaplatil žalovanému kúpnu cenu za tovar, ktorý podľa konkrétne predložených listinných dokladov a vykonaného dokazovania žalobcovi dodaný nebol.

119. Povinnosťou žalobcu v takomto konaní bolo preukázať finančné plnenie v prospech žalovaného. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že mal obdržať finančné prostriedky v súlade s dohodnutým zmluvným vzťahom a v súlade s reálne dodaným tovarom, dôkazné bremeno tohto tvrdenia prešlo na žalovaného, pričom žalovaný toto dôkazné bremeno neunesol. Žalovaný z dôvodu presunu dôkazného bremena (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 30.07.2003 sp.zn. 32Odo/861/2001, ako aj sp.zn. 25Cdo/246/2001 zo dňa 29.12.2002 - napriek tomu, že sa nejedná o rozhodnutie najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky, ide však o závery, ktoré sú použiteľné na daný právny vzťah vzhľadom na totožnosť právnej úpravy v ČR v čase vydania týchto rozhodnutí so súčasnou úpravou v Slovenskej republike) nepreukázal existenciu kúpnych zmlúv v sporných 4 prípadoch, pričom žalobca preukázal nemožnosť dodania tovaru v týchto prípadoch podľa dokladov vystavených samotným žalovaným. Odvolací súd nemá dôvod iným spôsobom posudzovať dôkazné bremeno. Záver o prenesení dôkazného bremena na žalovaného, aby preukázal existenciu právneho vzťahu, ako aj reálne dodanie tovaru, zodpovedá princípu kontradiktórnosti, ako aj povinnosti tvrdenia a povinnosti unesenia dôkazného bremena.

120. Vzhľadom na vzťah náhrady škody a bezdôvodného obohatenia okresný súd správne samostatne posudzoval existenciu kúpnych zmlúv, ako aj dodanie tovaru od žalovaného pre žalobcu. Okresný súd preto správne z dôvodu vymedzenia subjektov strán sporu ako aj predmetu konania sám vykonal dokazovanie za účelom preukázania, či pre nárok žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia, sú splnené zákonné predpoklady. Správne dospel k záveru, že tieto predpoklady splnené boli. V danom prípade viazanosť okresného súdu právoplatným trestným rozsudkom okresného súdu v ČR nemala vplyv na rozhodnutie vo veci samej, pretože trestný rozsudok sa netýka žiadnej strany sporu a nie je ani uplatnený nárok na náhradu škody voči právoplatne odsúdenej fyzickej osobe, bývalému zamestnancovi žalobcu. V tomto konaní boli preukazované iné skutočnosti, a to objektívny stav plnenia poskytnutého žalobcom v prospech žalovaného bez právneho dôvodu a bez protiplnenia, čo preukázané bolo.

121. Tvrdenie žalovaného, že súd je viazaný uvedeným trestným rozsudkom súdu v Českej republike o tom, že bol spáchaný trestný čin, kto ho spáchal, právnu kvalifikáciu, ako aj formou zavinenia, je v prejednávanej veci irelevantné, pretože tieto aspekty viazanosti nesmerujú v danom prípade voči žalovanému, ktorý nebol subjektom uvedeného trestného rozsudku. Ako bolo uvedené, žalobca si neuplatňuje náhradu škody v tomto konaní, ale bezdôvodné obohatenie voči osobe odlišnej od škodcu (bývalého zamestnanca žalobcu). Je preto potrebné rozlišovať medzi účinkami právoplatného odcudzujúceho trestného rozsudku týkajúceho sa výhradne vzťahu medzi žalobcom a jeho bývalým zamestnancom, ktoré závery sú neaplikovateľné voči žalovanému. Žalovaný v odvolaní zrejme mienil namietat, že v trestnom rozsudku bolo potvrdené prevzatie tovaru A. B. v mene žalovaného. Žalovaný tiež poukazoval na skutočnosť, že v trestnom konaní A. B. potvrdil, že predmetný tovar prevzal.

122. Ako bolo uvedené, vykonaným dokazovaním na základe predložených dokladov mal okresný súd preukázané, že v čase a spôsobom označeným v listinných dokladoch, a to faktúrach a dodacích listoch, A. B. predmetný tovar prevziať nemohol. Okresný súd preto správne dospel k záveru o nepreukázaní plnenia žalovaného v prospech žalobcu. Samotný žalovaný v odvolaní potvrdil, že sa jednalo o fiktívne objednávky, pričom však ich existencia bola nesporná a k poskytnutiu plneniu malo dôjsť. Ako už bolo uvedené samotná existencia „fiktívnej“ objednávky znamená absenciu vôle uzavrieť konkrétnu kúpnu zmluvu na konkrétny tovar. Záveru o absencii kúpnej zmluvy zodpovedá aj ďalší správny záver okresného súdu o nepreukázaní dodania tovaru, vzhľadom na doklady predložené stranami sporu, ktoré preukazovali nemožnosť osobného prevzatia tovaru zamestnancom žalobcu p. B. v sídle žalovaného v konkrétnych termínoch.

123. Žalovaný v odvolaní všeobecne poukazoval na dodanie tovaru. Žiadne výhrady voči súdom prvej inštancie prijatým záverom o nemožnosti prevzatia tovaru A. B. podľa dodacích listov, ktoré sú predmetom súdneho konania (vzhľadom na GPS evidenciu preukazujúcu absenciu prítomnosti motorového vozidla p. B. na území Slovenskej republiky v dátumoch prevzatia tovaru podľa predložených dodacích listov) žalovaný v odvolaní neuviedol. V odvolaní žalovaný všeobecne konštatoval ním tvrdenú skutočnosť o prevzatí tovaru a o existencii zmlúv uzavretých medzi stranami sporu. Žalovaný v odvolaní neuviedol, okrem odkazu na trestný rozsudok a na vyjadrenia p. B. v trestnom konaní, žiadne konkrétne tvrdenia, ktorými by namietal nesprávnosť záveru okresného súdu o nemožnosti dodania tovaru spôsobom uvedených vo faktúrach a dodacích listoch. Aj keď žalovaný v priebehu konania poukazoval na možné spôsoby doručenia tohto tovaru (zamestnancom žalovaného

C. E.), v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody nesprávnosti záverov okresného súdu, ktoré prevzatie tovaru p. B. vylučovali.

124. Ako bolo uvedené vyššie, závery okresného súdu o neexistencii kúpnych zmlúv, ako aj nepreukázanie dodania tovaru v čase a spôsobom, ktorý vyplýva z predložených listinných dokladov, sú správne a zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a správne zistenému skutkovému stavu.

125. Nad rámec správnosti záverov okresného súdu o nepreukázaní dodania tovaru žalovaným pre žalobcu v uvedených štyroch obchodných prípadoch odvolací súd poukazuje na kontext prejednávanej veci. Samotný žalovaný poukazoval v priebehu konania na tvrdenia A. B. v rámci trestného konania, ktorý na viacerých miestach potvrdil, že tovar v obchodnom prípade č. 1 a 2 síce prevzal, ale v úplne inom období ako je tvrdené v prejednávanej veci a nie na základe dokladov, podľa ktorých žalobca žalovanému vyplatil konkrétnu sumu, ktorej vrátenia sa domáha. Preto aj popis konania p. B. v trestnom rozsudku, podľa ktorého mal p. B. tovar v mene žalovaného prevziať je potrebné vykladať v časových súvislostiach a vo vzťahu k predmetu sporu. Ako pritom uviedol aj žalobca, v tomto prípade vystupoval ako zástupca obchodnej spoločnosti Celix. V prípade dodania tovaru pod obchodným prípadom č. 3 sa jednoznačne A. B. v trestnom konaní vyjadril, že tento tovar reálne žalobcovi dodaný nebol. Túto svoju výpoveď potvrdil aj v priebehu tohto konania pred okresným súdom. Odvolací súd poukázal na tieto súvislosti na potvrdenie správnosti skutkových a právnych záverov okresného súdu o nepreukázaní uzavretia zmlúv, ako aj o nepreukázaní dodania tovaru na základe konkrétnych úkonov a listín, ktoré sú predmetom tohto konania.

126. Na viacerých miestach žalovaný v odvolaní vytýkal napadnutému rozhodnutiu absenciu odôvodnenia tvrdiac, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a neobsahuje vysporiadanie sa so všetkými tvrdeniami žalovaného (oprávnenie konať za žalobcu poverenou osobou A. B., námietky týkajúce sa štandardného obchodovania, nedostatočné vysporiadanie sa s účinkami rozsudku Okresného súdu Ostrava č.k. 2T/22/2018, námietky, že A. B. tovar od žalovaného preberal), čím mal žalovanému odňať možnosť konať pred súdom.

127. V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, nie je nevyhnutné, aby v rozhodnutí súdu bola odôvodnená každá jednotlivá skutočnosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyžaduje, aby sa súd jasne, právne korektne a zrozumiteľne vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 14/07). Nie je zo strany súdu povinnosťou reagovať na všetky skutočnosti prezentované stranami sporu, ale len na tie, ktoré sú významné, tak aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, jasné a zrozumiteľné.

128. Podľa odvolacieho súdu sa okresný súd podstatnými skutočnosťami pre rozhodnutie vo veci samej zaoberal a žalovanému dal odpoveď na otázku, prečo žalobe v celom rozsahu vyhovel. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd sa preto s týmto tvrdením nestotožnil. Okresný súd sa jasne, dostatočne, určito a zrozumiteľne odôvodnil svoje úvahy, skutkové a právne závery, správne posudzoval existenciu predpokladov nároku na bezdôvodné obohatenie a správne konštatoval aj nepreukázanie plnenia, o ktorom žalovaný tvrdil, že ho žalobcovi poskytol, keď správne vyhodnotil nemožnosť plnenia podľa dokladov predložených a vystavených samotným žalovaným vzhľadom na čas a spôsob, akým mal byť tovar dodaný, pričom iné spôsoby doručenia tovaru žalovaný nepreukázal. Ani na výhradu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia preto odvolací súd neprihliadol.

129. Podľa odvolacieho súdu je preto napadnuté rozhodnutie vecne správne.

130. V druhej výrokovej vete priznal okresný súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % podľa zásady úspechu v spore v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Pretože žalobca bol v konaní pred súdom prvej inštancie úspešný, okresný súd správne rozhodol aj v druhej výrokovej vete, keď mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

131. Odvolací súd preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne.

132. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ustanovením § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v rozsahu 100 %.

133. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).